

Úřední věstník

Evropské unie

C 42

Svazek 50

České vydání

Informace a oznámení

24. února 2007

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr

2007/C 42/01

Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 20, 27.1.2007 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2007/C 42/02

Věc C-251/04: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika (Nesplnění povinnosti státem — Článek 1a čl. 2 bod 1 nařízení (EHS) č. 3577/92 — Doprava — Volný pohyb služeb — Námořní kabotáž — Služba vlečení na volném moři) 2

2007/C 42/03

Věc C-404/04 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Komise Evropských společenství, Schott AG, původně Schott Glas (Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Článek 87 odst. 1 ES — Smluvní příslib platby — Zánik podstatné podmínky smlouvy — Nové důvody a argumenty — Nahrazení odůvodnění — Návrh na výslech svědků — Kritérium soukromého věřitele — Odůvodnění rozsudku Soudu — Určení výše podpory — Článek 87 odst. 3 písm. c) ES — Právo být vyslechnut — Porušení práv obhajoby dotyčného členského státu) 2

CS

2007/C 42/04	Věc C-1/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Länsrätten i Stockholms län – Migrationsdomstolen – Švédsko) – Yunying Jia v. Migrationsverket (Svoboda usazování — Článek 43 ES — Směrnice 73/148/EHS — Státní příslušník členského státu usazený v jiném členském státě — Právo pobytu příbuzného manžela či manželky v přímé vzestupné linii, jsou-li tento příbuzný v přímé vzestupné linii i manžel či manželka státními příslušníky třetí země — Povinnost tohoto příbuzného v přímé vzestupné linii legálně pobývat v členském státě v okamžiku, kdy se připojuje ke své rodině v členském státě usazení — Důkazy, které je nutno předložit pro to, aby byla dotyčná osoba považována za závislého příbuzného v přímé vzestupné linii)	3
2007/C 42/05	Věc C-40/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Överklagandenämnden för Högskolan – Švédsko) – Kaj Lyyski v. Umea universitet (Volný pohyb pracovníků — Článek 39 ES — Překážky — Odborné vzdělávání — Učitelé — Odmítnutí připustit ke vzdělávání uchazeče zaměstnaného ve školském zařízení jiného členského státu)	3
2007/C 42/06	Věc C-175/05: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo — Právo na pronájem a půjčování — Vylučné právo na veřejné půjčování — Výjimka — Podmínka pro poskytnutí odměny — Osvobození — Dosah)	4
2007/C 42/07	Věc C-183/05: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Článek 12 odst. 1 a 2, čl. 13 odst. 1 písm. b) a článek 16 — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Ochrana druhů)	4
2007/C 42/08	Věc C-208/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sozialgericht Berlin – Německo) – Innovative Technology Center GmbH (ITC) v. Bundesagentur für Arbeit (Volný pohyb pracovníků — Volný pohyb služeb — Vnitrostátní právní úprava — Zaplacení odměny za zprostředkování zaměstnání, dlužné soukromé pracovní agentuře, členským státem — Pracovní činnost podléhající povinnému sociálnímu pojištění v uvedeném členském státě — Omezení — Odůvodnění — Proporcionalita)	5
2007/C 42/09	Věc C-265/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – občanskoprávní senát – Francie) – José Perez Naranjo v. Caisse régionale d'assurance maladie Nord-Picardie (Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 odst. 2a, článek 10a, a článek 95b — Doplňkový příspěvek ve stáří — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující přiznání tohoto příspěvku bydlištěm — Zvláštní nepříspevková dávka — Zápis do přílohy IIa nařízení č. 1408/71)	5
2007/C 42/10	Věc C-269/05: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika (Nesplnění povinnosti státem — Článek 1 nařízení (EHS) č. 4055/86 — Námořní doprava — Přístavní poplatek vybíraný od lodí přepravujících cestující nebo zboží — Přístavní poplatek, jemuž podléhají vozidla přepravovaná trajekty — Diskriminace)	6
2007/C 42/11	Věc C-279/05: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nizozemsko) – Vonk Dairy Products BV v. Productschap Zuivel (Zemědělství — Společná organizace trhů — Sýr — Články 16 až 18 nařízení (EHS) č. 3665/87 — Rozlišené vývozní náhrady — Téměř okamžitý zpětný vývoz z dovážející země — Důkaz o zneužití — Vydání bezdůvodného obohacení — Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Pokračující nebo opakovaná nesrovnalost)	7

2007/C 42/12	Věc C-384/05: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Johan Piek v. Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Mléko a mléčné výrobky — Doplnková dávka na mléko — Zvláštní referenční množství — Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (EHS) č. 857/84) 7	7
2007/C 42/13	Věc C-400/05: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – B.A.S. Trucks BV v. Staatssecretaris van Financiën (Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — Podpoložka 8704 10 — Vozidla zkonstruovaná pro využití na staveništích, určená pro přepravu a vykládku materiálu, jakož i pro využití na silniční síti) 8	8
2007/C 42/14	Věc C-487/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. listopadu 2006 British Aggregates Association proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. září 2006 ve věci T-210/02, British Aggregates Association v. Komise Evropských společenství 8	8
2007/C 42/15	Věc C-495/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2006 Bartem Nijsem proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 3. října 2006 ve věci T-171/05, Bart Nijss v. Účetní dvůr 9	9
2007/C 42/16	Věc C-497/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. prosince 2006 CAS Succhi di Frutta SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 13. září 2006 ve věci T-226/01, CAS Succhi di Frutta SpA v. Komise 10	10
2007/C 42/17	Věc C-500/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Genova (Itálie) dne 8. prosince 2006 – Corporación Dermoestética SA v. To Me Group Advertising Media 10	10
2007/C 42/18	Věc C-501/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. prosince 2006 GlaxoSmithKline Services Unlimited (GSK), dříve Glaxo Wellcome plc proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 27. září 2006 ve věci T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited v. Komise Evropských společenství 11	11
2007/C 42/19	Věc C-504/06: Žaloba podaná dne 13. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika 11	11
2007/C 42/20	Věc C-505/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria regionale di Genova (Itálie) dne 12. června 2006 – Agenzia Dogane Circostrizione Doganale di Genova v. Euricom SpA 12	12
2007/C 42/21	Věc C-512/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2006 PTV Planung Transport Verkehr AG proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) vydanému dne 10. října 2006 ve věci T-302/03, PTV Planung Transport Verkehr AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) 12	12
2007/C 42/22	Věc C-513/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2006 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 27. září 2006 ve věci T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, původně Glaxo Wellcome plc v. Komise Evropských společenství 13	13
2007/C 42/23	Věc C-516/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2006 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 27. září 2006 ve věci T-153/04, Ferriere Nord SpA v. Komise Evropských společenství 14	14

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 42/24	Věc C-517/06: Žaloba podaná dne 20. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika	14
2007/C 42/25	Věc C-518/06: Žaloba podaná dne 20. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	15
2007/C 42/26	Věc C-521/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2006 Athinaiki Techniki AE proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 26. září 2006 ve věci T-94/05, Athinaiki Techniki AE v. Komise	16
2007/C 42/27	Věc C-522/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	16
2007/C 42/28	Věc C-523/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika	17
2007/C 42/29	Věc C-525/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgie) dne 22. prosince 2006 – NV de Nationale Loterij v. BVBA Customer Service Agency	17
2007/C 42/30	Věc C-526/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 27. prosince 2007 – Staatssecretaris van Financiën v. Road Air Logistics Customs B. V.	18
2007/C 42/31	Věc C-528/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	18
2007/C 42/32	Věc C-529/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	18
2007/C 42/33	Věc C-530/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	19
2007/C 42/34	Věc C-531/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	19
2007/C 42/35	Věc C-534/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 27. prosince 2006 – Industria Lavorazione Carni Ovine v. Regione Lazio	19
2007/C 42/36	Věc C-1/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Siegen (Německo) dne 3. ledna 2007 – Trestní řízení proti Franku Weberovi	20
2007/C 42/37	Věc C-4/07: Žaloba podaná dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	20
2007/C 42/38	Věc C-5/07: Žaloba podaná dne 12. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	20
2007/C 42/39	Věc C-219/06: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. prosince 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	21
Soud prvního stupně		
2007/C 42/40	Přidělení soudců k senátům	22
2007/C 42/41	Věc T-365/06: Žaloba podaná dne 1. prosince 2006 – Bateaux Mouches v. OHIM – Castanet (Bateaux Mouches)	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 42/42	Věc T-369/06: Žaloba podaná dne 7. prosince 2006 – Holland Malt v. Komise	23
2007/C 42/43	Věc T-371/06: Žaloba podaná dne 4. prosince 2006 – Německo v. Komise	24
2007/C 42/44	Věc T-372/06: Žaloba podaná dne 11. prosince 2006 – Bomba Energia Getränke v. OHIM – Eckes-Granini (Bomba)	25
2007/C 42/45	Věc T-373/06: Žaloba podaná dne 13. prosince 2006 – Rath v. OHIM – Grandel (Epican Forte)	25
2007/C 42/46	Věc T-374/06: Žaloba podaná dne 13. prosince 2006 – Rath v. OHIM – Grandel (Epican)	26
2007/C 42/47	Věc T-375/06: Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Viega v. Komise	26
2007/C 42/48	Věc T-376/06: Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Legris Industries v. Komise	27
2007/C 42/49	Věc T-377/06: Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Comap v. Komise	28
2007/C 42/50	Věc T-379/06: Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Kaimer a další v. Komise	29
2007/C 42/51	Věc T-381/06: Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – FRA.BO v. Komise	29
2007/C 42/52	Věc T-382/06: Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – Tomkins v. Komise	30
2007/C 42/53	Věc T-391/06: Žaloba podaná dne 19. prosince 2006 – Karstadt Quelle v. OHIM – dm drogerie markt (S-HE)	31
2007/C 42/54	Věc T-392/06: Žaloba podaná dne 20. prosince 2006 – Union Investment Privatfonds v. OHIM – Unicre-Cartão International De Crédito (unibanco)	31
2007/C 42/55	Věc T-394/06: Žaloba podaná dne 11. prosince 2006 – Itálie v. Komise	32
2007/C 42/56	Věc T-395/06: Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Itálie v. Komise	32
2007/C 42/57	Věc T-396/06: Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Komise v. TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz	33
2007/C 42/58	Věc T-397/06: Žaloba podaná dne 16. prosince 2006 – DOW AgroSciences v. EFSA	33
2007/C 42/59	Věc T-398/06: Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – UniCredito Italiano v. OHIM – Union Investment Privatfonds (1 Unicredit)	33
2007/C 42/60	Věc T-399/06: Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – giropay v. OHIM (GIROPAY)	34
2007/C 42/61	Věc T-401/06: Žaloba podaná dne 28. prosince 2006 – Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada	34
2007/C 42/62	Věc T-402/06: Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – Španělsko v. Komise	35
2007/C 42/63	Věc T-403/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Belgie v. Komise	36
2007/C 42/64	Věc T-404/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2006 Fondation européenne pour la formation proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. října 2006 ve věci F-1/05, Landgren v. Fondation européenne pour la formation	37

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 42/65	Věc T-405/06: Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – Arcelor a další v. Komise	37
2007/C 42/66	Věc T-406/06: Žaloba podaná dne 28. prosince 2006 – Evropaiki Dynamiki v. Komise	38
2007/C 42/67	Věc T-407/06: Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Zhejiang Aokang Shoes v. Rada	38
2007/C 42/68	Věc T-408/06: Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Wenzhou Taima Shoes v. Rada	39
2007/C 42/69	Věc T-409/06: Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. Rada	39
2007/C 42/70	Věc T-410/06: Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Foshan City Nanhai Golden Step Industrial v. Rada	40
2007/C 42/71	Věc T-411/06: Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – SO.GEL.M.A. v. EAR	40
2007/C 42/72	Věc T-412/06: Žaloba podaná dne 29. prosince 2006 – Vitro Corporativo v. OHIM – VKR Holdning (Vitro)	41
2007/C 42/73	Věc T-413/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2006 Claudií Gualtieri proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 9. října 2006 ve věci F-53/06, Gualtieri v. Komise	42
2007/C 42/74	Věc T-414/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. prosince 2006 proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. října 2006 ve věci F-114/05, Philippe Combescot v. Komise Evropských společenství	42
2007/C 42/75	Věc T-415/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. prosince 2006 De Smedt proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. října 2006 ve věci F-59/05, De Smedt v. Komise	43
2007/C 42/76	Věc T-416/06: Žaloba podaná dne 29. prosince 2006 – Sumitomo Chemical Agro Europe v. Komise	43
2007/C 42/77	Věc T-4/07: Žaloba podaná dne 5. ledna 2007 – Sanofi-Aventis v. OHIM – AstraZeneca (EXANTIN)	44
2007/C 42/78	Věc T-97/06: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 1. prosince 2006 – Neoperl v. OHIM (zobrazení sanitárního šlauchu)	45
Soud pro veřejnou službu Evropské unie		
2007/C 42/79	Věc F-92/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Genette v. Komise („Úředníci — Důchody — Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Společenství — Převod do systému Společenství — Zpětvzetí žádosti o převod za účelem využití nových příznivějších ustanovení“)	46
2007/C 42/80	Věc F-115/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Vienne a další v. Parlament („Úředníci — Povinnost správy poskytnout pomoc — Zamítnutí — Převod práv na důchod nabytých v Belgii“)	46
2007/C 42/81	Věc F-119/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Gesner v. OHIM („Úředníci — Invalidita — Zmítnutí žádosti o ustavení výboru pro otázky invalidity“)	47

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 42/82	Věc F-126/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Borbély v. Komise (Úředníci — Náhrada nákladů — Příspěvek na zařízení — Denní příspěvek — Cestovní výdaje při převzetí funkce — Místo přijetí — Neomezená soudní pravomoc) 47	47
2007/C 42/83	Věc F-3/06: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Frankin a další v. Komise („Úředníci — Povinnost správy poskytnout pomoc — Zamítnutí — Převod práv na důchod nabytých v Belgii“) 47	47
2007/C 42/84	Věc F-147/06: Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – Dragoman v. Komise 48	48
2007/C 42/85	Věc F-148/06: Žaloba podaná dne 28. prosince 2006 – Collée v. Parlament 48	48
2007/C 42/86	Věc F-1/07: Žaloba podaná dne 3. ledna 2007 – Chassagne v. Komise 49	49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2007/C 42/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 20, 27.1.2007

Dřívější publikace

Úř. věst. C 331, 30.12.2006

Úř. věst. C 326, 30.12.2006

Úř. věst. C 310, 16.12.2006

Úř. věst. C 294, 2.12.2006

Úř. věst. C 281, 18.11.2006

Úř. věst. C 261, 28.10.2006

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-251/04) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Článek 1a čl. 2 bod 1 nařízení (EHS) č. 3577/92 — Doprava — Volný pohyb služeb — Námořní kabotáž — Služba vlečení na volném moři)

(2007/C 42/02)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Zavvos a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: A. Samoni-Rantou a S. Chala, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) – Vnitrostátní právní úprava udělující pouze plavidlům plujícím pod řeckou vlajkou právo poskytovat odtahové služby na volném moři.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Komise Evropských společenství, Schott AG, původně Schott Glas

(Věc C-404/04 P) ⁽¹⁾

(Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Článek 87 odst. 1 ES — Smluvní příslib platby — Zánik podstatné podmínky smlouvy — Nové důvody a argumenty — Nahrazení odůvodnění — Návrh na výslech svědků — Kritérium soukromého věřitele — Odůvodnění rozsudku Soudu — Určení výše podpory — Článek 87 odst. 3 písm. c) ES — Právo být vyslechnut — Porušení práv obhajoby dotyčného členského státu)

(2007/C 42/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (zástupci: C. Arhold a N. Wimmer, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Di Bucci a V. Kreuschitz, zmocněnci), Schott AG, původně Schott Glas (zástupce: U. Soltész, Rechtsanwalt)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého rozšířeného senátu) ze dne 8. července 2004, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise (T-198/01), jímž byla zamítnuta žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise 2002/185/ES ze dne 12. června 2001 o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (Německo) (Úř. věst. L 62, s. 30)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Technische Glaswerke Ilmenau GmbH ponese, kromě svých nákladů řízení, všechny náklady řízení Komise Evropských společenství vztahující se k řízení o předběžných opatřeních a k tomuto řízení.
- 3) Technische Glaswerke Ilmenau GmbH ponese náklady řízení vzniklé Schott AG v řízení o předběžných opatřeních.
- 4) Schott AG ponese vlastní náklady řízení vztahující se k tomuto řízení.

(¹) Úř. věst. C 273, 6.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Länsrätten i Stockholms län – Migrationsdomstolen – Švédsko) – Yuninging Jia v. Migrationsverket

(Věc C-1/05) (¹)

(Svoboda usazování — Článek 43 ES — Směrnice 73/148/EHS — Státní příslušník členského státu usazený v jiném členském státě — Právo pobytu příbuzného manžela či manželky v přímé vzestupné linii, jsou-li tento příbuzný v přímé vzestupné linii i manžel či manželka státními příslušníky třetí země — Povinnost tohoto příbuzného v přímé vzestupné linii legálně pobývat v členském státě v okamžiku, kdy se připojuje ke své rodině v členském státě usazení — Důkazy, které je nutno předložit pro to, aby byla dotyčná osoba považována za závislého příbuzného v přímé vzestupné linii)

(2007/C 42/04)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Länsrätten i Stockholms län – Migrationsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Yuninging Jia

Žalovaný: Migrationsverket

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Utlänningsnämnden – Výklad článku 43 ES, článku 10 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 161) a čl. 1 písm. d) a b) směrnice Rady 73/148/EHS ze dne 21. května 1973 o odstranění omezení pohybu a pobytu státních příslušníků členských států uvnitř Společenství v oblasti usazování a pohybu služeb (Úř. věst. L 172, s. 14; Zvl. vyd. 05/01, s. 167)

– Právo pobytu příbuzného v přímé vzestupné linii manžela či manželky (přičemž oba jsou státními příslušníky třetí země) státního příslušníka členského státu usazeného v jiném členském státě, který je na tomto příslušníkovi závislý – Povinnost tohoto příbuzného v přímé vzestupné linii legálně pobývat v členském státě v okamžiku, kdy se připojuje ke své rodině – Důkazy, které je nutno předložit pro to, aby byla dotyčná osoba považována za závislého příbuzného v přímé vzestupné linii

Výrok

- 1) Právo Společenství neukládá s ohledem na rozsudek ze dne 23. září 2003, Akrich (C-109/01), členským státům, aby udělení práva pobytu příslušníkovi třetí země, který je rodinným příslušníkem příslušníka Společenství, jenž využil své svobody pohybu, podmínily tím, že tento rodinný příslušník předtím legálně pobýval v jiném členském státě.
- 2) Článek 1 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 73/148/EHS ze dne 21. května 1973 o odstranění omezení pohybu a pobytu státních příslušníků členských států uvnitř Společenství v oblasti usazování a pohybu služeb musí být vykládán v tom smyslu, že výrazem „[být na nich] závislý“ se rozumí skutečnost, že rodinný příslušník příslušníka Společenství usazeného v jiném členském státě ve smyslu článku 43 ES nezbytně potřebuje materiální podporu od tohoto příslušníka Společenství nebo jeho manžela či manželky k tomu, aby mohl uspokojovat své základní potřeby ve státě svého původu nebo ve státě svého posledního pobytu v okamžiku, kdy žádá o připojení se k uvedenému příslušníkovi Společenství. Článek 6 písm. b) téže směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nezbytnost materiální podpory může být prokázána jakýmkoli vhodným způsobem, zatímco na pouhý závazek příslušníka Společenství nebo jeho manžela či manželky pečovat o tohoto rodinného příslušníka nemusí být nahlíženo jako na důkaz existence skutečného stavu závislosti tohoto rodinného příslušníka.

(¹) Úř. věst. C 57, 5.3.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Överklagandenämnden för Högskolan – Švédsko) – Kaj Lyyski v. Umeå universitet

(Věc C-40/05) (¹)

(Volný pohyb pracovníků — Článek 39 ES — Překážky — Odborné vzdělávání — Učitelé — Odmítnutí připustit ke vzdělávání uchazeče zaměstnaného ve školském zařízení jiného členského státu)

(2007/C 42/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Överklagandenämnden för Högskolan

Účastníci původního řízení

Žalobce: Kaj Lyyski

Žalovaná: Umeå universitet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Överklagandenämnden för högskolan (odvolací komise pro vysoké školy). Výklad práva Společenství a zejména článku 12 ES – Vzdělávání směřující k odstranění nedostatku kvalifikovaných učitelů v členském státě určené pro učitele zaměstnané ve školských zařízeních s cílem umožnit jim získání kvalifikace potřebné pro získání pracovní smlouvy na dobu neurčitou – Odmítnutí přijmout uchazeče, který je státním příslušníkem tohoto členského státu, ale je zaměstnán ve školském zařízení v jiném členském státu.

Výrok

Právo Společenství nebrání tomu, aby vnitrostátní právní úprava organizující dočasně vzdělávání určené k uspokojení poptávky po kvalifikovaných učitelích v určitém členském státě v krátké době vyžadovala, aby uchazeči o toto vzdělávání byli zaměstnáni ve školském zařízení uvedeného státu, nicméně s výhradou, že způsob, jakým je tato právní úprava použita, nepovede ze zásady k vyloučení každé přihlášky učitele, který není v takovém zařízení zaměstnán, vyloučení, k němuž by došlo bez předchozího a individuálního posouzení této přihlášky zejména s přihlédnutím ke schopnostem dotyčného a možnosti kontrolovat praktickou část vzdělávání absolvovaného posledně uvedeným, nebo jej této části případně zprostit.

(¹) Úř. věst. C 93, 16.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-175/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo — Právo na pronájem a půjčování — Výlučné právo na veřejné půjčování — Výjimka — Podmínka pro poskytnutí odměny — Osvobození — Dosah)

(2007/C 42/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Shotton a W. Wils, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, E. Regan SC, J. Gormley, Advisory Counsel)

Vedlejší účastník podporující žalované: Španělské království (zástupce: I. del Cuvillo Contreras, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 1 a 5 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 346, s. 6; Zvl. vyd. 17/01, s. 120) – Výjimka z výlučného práva na veřejné půjčování – Dosah

Výrok

1) Tím, že Irsko osvobodilo všechny kategorie zařízení veřejného půjčování ve smyslu směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem z povinnosti poskytnout odměnu autorům za jimi poskytnuté půjčky, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší na základě článků 1 a 5 uvedené směrnice.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 155, 25.6.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-183/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Článek 12 odst. 1 a 2, čl. 13 odst. 1 písm. b) a článek 16 — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Ochrana druhů)

(2007/C 42/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek, zmocněnec, M. Wemaëre, avocat)

Žalované: Irsko (zástupce: D. O'Hagan, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Chybné provedení čl. 12 odst. 1 a 2 a čl. 13 odst. 1 písm. b) a článku 16 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102)

Výrok

1) Irsko tím, že:

- nepřijalo všechna zvláštní opatření nezbytná k účinnému provedení systému přísné ochrany stanoveného v čl. 12 odst. 1 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin,
- ponechalo v platnosti ustanovení čl. 23 odst. 7 písm. a) až c) zákona o volně žijících živočiších a planě rostoucích rostlinách (Wildlife Act) z roku 1976, ve znění pozměněném zákonem [Wildlife (Amendment) Act] z roku 2000, jež nejsou slučitelná s ustanoveními čl. 12 odst. 1 a článku 16 směrnice 92/43,

nevychovělo výše uvedeným článkům této směrnice a nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 182, 23.7.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sozialgericht Berlin – Německo) – Innovative Technology Center GmbH (ITC) v. Bundesagentur für Arbeit

(Věc C-208/05) (¹)

(Volný pohyb pracovníků — Volný pohyb služeb — Vnitrostátní právní úprava — Zaplacení odměny za zprostředkování zaměstnání, dlužné soukromé pracovní agentuře, členským státem — Pracovní činnost podléhající povinnému sociálnímu pojištění v uvedeném členském státě — Omezení — Odůvodnění — Proporcionalita)

(2007/C 42/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Innovative Technology Center GmbH (ITC)

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sozialgericht Berlin – Výklad článků 18 ES, 39 ES, 49 ES, 50 ES a 87 ES, jakož i článků 3 a 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) – Vnitrostátní právní úprava, která zavádí podpory ve prospěch soukromých společ-

ností zabývajících se zprostředkováním zaměstnání pracovníkům v případě uzavření pracovní smlouvy uchazečem o zaměstnání, vedoucí k účasti na systému sociálního zabezpečení – Vyloučení v případě uzavření pracovní smlouvy se zaměstnavatelem usazeným na území jiného členského státu

Výrok

- 1) Články 39 ES, 49 ES a 50 ES brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 421g odst. 1 druhá věta knihy III německého zákoníku o sociálním zabezpečení, která stanoví, že zaplacení odměny soukromé pracovní agentuře, dlužné uchazečem o zaměstnání této agentuře za zprostředkování zaměstnání, členským státem podléhá podmínce, že zaměstnání nalezené tímto zprostředkovatelem podléhá povinnému sociálnímu pojištění na území tohoto státu.
- 2) Přísluší vnitrostátnímu soudu, za plného využití posuzovací pravomoci přiznané mu jeho vnitrostátním právem, vykládat a uplatňovat ustanovení vnitrostátního práva v souladu s požadavky práva Společenství, a pokud takový konformní výklad není, pokud jde o ustanovení Smlouvy o ES, která přiznávají jednotlivcům práva, jež mohou uplatnit před soudem a jimž musí vnitrostátní soudy poskytnout ochranu, možný, neuplatnit žádné ustanovení vnitrostátního práva, které by bylo v rozporu s těmito ustanoveními.

(¹) Úř. věst. C 171, 9.7.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – občanskoprávní senát – Francie) – José Perez Naranjo v. Caisse régionale d'assurance maladie Nord-Picardie

(Věc C-265/05) (¹)

(Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 odst. 2a, článek 10a, a článek 95b — Doplnkový příspěvek ve stáří — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující přiznání tohoto příspěvku bydlištěm — Zvláštní nepřispěvková dávka — Zápis do přílohy IIa nařízení č. 1408/71)

(2007/C 42/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation – občanskoprávní senát

Účastníci původního řízení

Žalobce: José Perez Naranjo

Žalovaná: Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour de cassation – Občanskoprávní senát – Paříž – Výklad čl. 4 odst. 2a, článku 10a, čl. 19 odst. 1 a článku 95b nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2), ve znění pozdějších předpisů – Vnitrostátní právní předpisy podmiňující přiznání doplňkového příspěvku z Fonds national de sécurité bydlištěm – Pojem zvláštní dávky nepřispěvkové povahy – Uvedení příspěvku v příloze IIa nařízení (EHS) č. 1408/71

Výrok

Taková dávka, jako je doplňkový příspěvek uvedený pod názvem „*Francie*“ v příloze IIa nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, představuje zvláštní dávku. Z posouzení způsobu financování doplňkového příspěvku na základě podkladů předložených Soudnímu dvoru nevyplývá dostatečně zřetelná souvislost mezi obecným sociálním příspěvkem a předmětnou dávkou, což vede k závěru, že doplňkový příspěvek má nepřispěvkovou povahu. Předkládajícímu soudu však náleží, aby za účelem konečného určení příspěvkové, nebo nepřispěvkové povahy předmětné dávky ověřil správnost skutečností uvedených v bodech 48 až 52 tohoto rozsudku.

(¹) Úř. věst. C 217, 3.9.2005.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-269/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Článek 1 nařízení (EHS) č. 4055/86 — Námořní doprava — Přístavní poplatek vybíraný od lodí přepravujících cestující nebo zboží — Přístavní poplatek, jemuž podléhají vozidla přepravovaná trajekty — Diskriminace)

(2007/C 42/10)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Zavvos a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: E. Skandalou, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi (Úř. věst. L 378, s. 1) – Přístavní poplatek vybíraný od lodí přepravujících cestující nebo zboží – Uplatnění nižšího poplatku na lodě, které plují mezi přístavy ležícími na vnitrostátním území – Přístavní poplatek, jemuž podléhají vozidla přepravovaná trajekty – Poplatek, kterému nepodléhají vozidla, která jsou přepravována mezi přístavy ležícími na vnitrostátním území

Výrok

1) Řecká republika tím, že ponechala v platnosti

— přístavní poplatky vybírané od lodí přepravujících cestující (včetně výletních lodí pro okružní plavby) a od nákladních lodí za přistání, přiřazení a za zakotvení v přístavech Pireus a Soluň, které jsou v případě, že se přeprava uskuteční mezi dvěma přístavy na vnitrostátním území nižší, než u mezinárodní přepravy,

— poplatky ve prospěch přístavních organizací založených ve formě akciových společností zákonem č. 2932/2001 a ve prospěch přístavů Pireus a Soluň, kterým podléhají vozidla při jejich naložení se na trajekty, které zajišťují mezinárodní spojení, zatímco tyto poplatky nejsou vybírány za spojení mezi řeckými přístavy,

— právo obcí, na jejichž území jsou provozovány přístavy, vybírat poplatky z vozidel naložujících se na trajekty, jejichž místy určení jsou zahraniční přístavy,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 229, 17.9.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nizozemsko) – Vonk Dairy Products BV v. Productschap Zuivel

(Věc C-279/05) ⁽¹⁾

(Zemědělství — Společná organizace trhů — Sýr — Články 16 až 18 nařízení (EHS) č. 3665/87 — Rozlišené vývozní náhrady — Téměř okamžitý zpětný vývoz z dovážející země — Důkaz o zneužití — Vydání bezdůvodného obohacení — Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Pokračující nebo opakovaná nesrovnalost)

(2007/C 42/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vonk Dairy Products BV

Žalovaný: Productschap Zuivel

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – College van Beroep voor het bedrijfsleven – Výklad článků 16 až 18 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1), ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutkového stavu – Výklad čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1) – Rozlišené vývozní náhrady, které nejsou dlužné v případě neoprávněného zpětného vývozu vývozcem – Stanovení kritérií umožňujících závěr v tomto smyslu – Pokračující nebo opakovaná nesrovnalost

Výrok

- 1) V rámci řízení o odejmutí a navrácení rozlišených vývozních náhrad, jež byly vyplaceny s konečnou platností na základě nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, musí být zjištěno neoprávněné povahy těchto náhrad podloženo důkazem o zneužití vývozcem, předloženým v souladu s pravidly vnitrostátního práva.
- 2) Nesrovnalost je pokračující nebo opakovaná ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských

společenství, pokud se jí dopustí subjekt Společenství, jenž těží hospodářské výhody ze souboru podobných operací, kterými se porušuje stejné ustanovení práva Společenství. Skutečnost, že nesrovnalost se vztahuje na poměrně malou část všech operací uskutečněných během určitého období, a operace, u kterých byla nesrovnalost zjištěna, se týkají vždy různých zásilek, není v tomto ohledu relevantní.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 257, 15.10.2005.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Johan Piek v. Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Věc C-384/05) ⁽¹⁾

(Mléko a mléčné výrobky — Doplnková dávka na mléko — Zvláštní referenční množství — Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (EHS) č. 857/84)

(2007/C 42/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Johan Piek

Žalovaný: Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 857/84 ze dne 31. března 1984, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dávku uvedenou v článku 5c nařízení (EHS) č. 804/68 v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 90, s. 13) – Stanovení referenčních množství osvobozených od dávky – Vnitrostátní opatření, které stanoví přidělení zvláštních referenčních množství producentům, kteří v rámci plánu rozvoje či nikoli uskutečnili investice mezi 1. zářím 1981 a 31. březnem 1984 – Slučitelnost s právní úpravou Společenství stanovící období mezi 1. lednem 1981 a 31. březnem 1984

Výrok

Článek 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení Rady (EHS) č. 857/84 ze dne 31. března 1984, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dávku uvedenou v článku 5c nařízení (EHS) č. 804/68 v odvětví mléka a mléčných výrobků, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je předmětem věci v původním řízení, která omezuje kategorii producentů mléka, kteří mohou mít nárok na zvláštní referenční množství, na producenty, kteří investiční závazky sjednali po 1. září 1981, ale před 1. březnem 1984.

(¹) Úř. věst. C 330, 24.12.2005.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. ledna 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – B.A.S. Trucks BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-400/05) (¹)

(Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — Podpoložka 8704 10 — Vozidla zkonstruovaná pro využití na staveništích, určená pro přepravu a vykládku materiálu, jakož i pro využití na silniční síti)

(2007/C 42/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: B.A.S. Trucks BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Sazební zařazení vozidla konstruovaného pro využití na staveništích, určeného pro přepravu a vykládku materiálu a též pro využití na silniční síti – Zahrnutí či nezahrnutí pod položku 8704 10 jakožto „Terénní vyklápecí vozy (dampy)“

Výrok

Podpoložka 8704 10 kombinované nomenklatury, uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku,

ve znění nařízení Komise (ES) č. 2261/98 ze dne 26. října 1998, musí být vykládána v tom smyslu, že se do ní zařazují terénní vyklápecí vozy ve smyslu uvedené podpoložky, které jsou zkonstruovány speciálně a hlavně k použití mimo zpevněné veřejné cesty. Skutečnost, že terénní vyklápecí vozy mají charakteristické vlastnosti, které jim umožňují jezdit příležitostně na zpevněných veřejných cestách, nebrání jejich zařazení jako terénní vyklápecí vozy ve smyslu této podpoložky.

(¹) Úř. věst. C 36, 11.2.2006.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. listopadu 2006 British Aggregates Association proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 13. září 2006 ve věci T-210/02, British Aggregates Association v. Komise Evropských společenství

(Věc C-487/06 P)

(2007/C 42/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: British Aggregates Association (zástupci: C. Pouncey, solicitor, L. Van den Hende, advocaat)

Další účastníci řízení: Komise Evropských společenství, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. září 2006 ve věci T-210/02;
- zrušit rozhodnutí Komise K(2002)1478 konečné ze dne 24. dubna 2002 „Státní podpora N. 863/01 – Spojené království/daň z kameniva“, s výjimkou části týkající se osvobození přiznaného Severnímu Irsku; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení v tomto stupni a nákladů řízení před Soudem prvního stupně ve věci T-210/02.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje zrušení napadeného rozsudku a uplatňuje následující důvody:

- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož posoudil existenci státní podpory neobjektivním způsobem.

- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když při posouzení selektivity odlišil situaci daně z kameniva od situace ve věci *Adria-Wien Pipeline* ⁽¹⁾.
- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když připustil, že environmentální daň není selektivní, jelikož je uplatňována ve specifické oblasti činnosti, aniž by požadoval přesné vymezení této oblasti nebo by nějaké poskytl.
- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když nesprávně provedl „obvyklý přezkum“ rozhodnutí Komise.
- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení ohledně „povahy a obecné systematiky“ daně z kameniva a ohledně otázky osvobození vývozu od daně.
- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když potvrdil, že Komise neměla povinnost zahájit vyšetřovací řízení.
- Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo dostatečně odůvodněné.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2001, C-143/99, Recueil s. I-8365.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2006
Bartem Nijsem proti rozsudku Soudu prvního stupně
(druhého senátu) vydanému dne 3. října 2006 ve věci
T-171/05, Bart Nijjs v. Účetní dvůr**

(Věc C-495/06 P)

(2007/C 42/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):
Bart Nijjs (zástupce: F. Rollinger, advokát)

Další účastník řízení: Účetní dvůr Evropských společenství

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

- rozhodnout, že kasační opravný prostředek je přípustný a opodstatněný;
- změnit rozsudek Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 3. října 2006 ve věci T-171/05, Bart Nijjs v. Účetní dvůr;

- zrušit rozhodnutí, která jsou předmětem žaloby ve věci T-171/05, zejména rozhodnutí, kterým se s konečnou platností vystavuje hodnotící zpráva navrhovatele za hodnotící období 2003, a rozhodnutí o povýšení paní Y na pozici revizor nizozemské divize překladatelské služby Účetního dvora v roce 2004;
- vyhovět návrhu na náhradu škody ve výši ztráty příjmu navrhovatele vzhledem k situaci, ve které by se nacházel, pokud by byl povýšen;
- uložit Účetnímu dvoru náhradu nákladů žalobního řízení, obou řízení o předběžných opatřeních a tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatel v podstatě Soudu vytýká, že opomenul rozhodnout o devátém žalobním důvodu, týkajícím se nesplnění povinnosti orgánu oprávněného ke jmenování ihned předat OLAF oznámené případy zadržování a podvodů na úkor režimu invalidních důchodů Společenství. Neboť bylo-li by provedeno takové vyšetřování, vyšlo by na světlo několik pochybení orgánu oprávněného ke jmenování a zejména protiprávní dočasný výkon vedoucích funkcí paní Y, stejně jako protiprávní výkon funkcí nadřízeným navrhovatele. Stejně tak to, že orgán oprávněný ke jmenování neupozornil Výbor pro odvolání na osobní zájem, který měli nadřízení obou dotčených úředníků na jejich hodnocení, postihuje platnost konečné hodnotící zprávy navrhovatele.

Žalobce zadruhé zpochybňuje tvrzení Soudu, podle kterého nepředložil žádný důkaz, který by mohl prokázat správnost svého tvrzení, podle kterého byla paní Y povolána dočasně vykonávat funkce revizora, nebo přinejmenším aby toto tvrzení mohlo být připuštěno. Jednak totiž nebyl v březnu 2003 seznámen s tímto dočasným zaměstnáním a to tak, když se o něm o dva roky později dozvěděl, představuje novou skutkovou okolnost opravňující přípustnost jeho písemného odůvodnění ze dne 16. prosince 2005. Jednak jedenáct žalobních důvodů uplatňovaných v jeho žalobě tuto přípustnost naopak plně podporuje, aniž by jakkoliv vyvracely tezi protiprávního dočasného zaměstnání. Přitom Soud o všech těchto žalobních důvodech pomlčel a založil svoje úvahy na jediném důvodu, který sám navrhovatel nikdy nevznesl.

A konečně, navrhovatel tvrdí, že rozhodnutí o jeho nepovýšení a o povýšení paní Y musejí být posuzována jako jediné a nerozdílné rozhodnutí, které bylo přijato dávno před jejich oficiálním datem, a sice při použití čl. 7 odst. 2 služebního řádu na služební postup paní Y na podzim 2003, a že rozhodnutí o jejím povýšení skutečně představuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení navrhovatele, neboť mění jeho právní postavení a představuje vůči němu současně zneužití pravomoci, skrytou sankci a diskriminační opatření.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 5. prosince 2006
CAS Succhi di Frutta SpA proti rozsudku Soudu prvního
stupně (druhého senátu) vydanému dne 13. září 2006 ve
věci T-226/01, CAS Succhi di Frutta SpA v. Komise**

(Věc C-497/06 P)

(2007/C 42/16)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CAS Succhi di Frutta SpA (zástupci: F. Sciaudone, R. Sciaudone a D. Fioretti, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační
opravný prostředek**

- zrušit napadený rozsudek a vrátit věc Soudu prvního stupně k rozhodnutí ve věci samé ve světle údajů, které poskytne Soudní dvůr;
- uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení a řízení týkajícího se věci T-226/01.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu-
menty**

Důvody kasačního opravného prostředku proti rozsudku Soudu prvního stupně mohou být rozděleny na čtyři skupiny, které se týkají: důležitosti rozsudku Komise v. CAS (věc C-496/99 P); nahrazení ovoce; koeficientů rovnocennosti; poplatků vztahujících se k obraně práv navrhovatelky.

Co se týče důležitosti rozsudku vydaného ve věci Komise v. CAS (věc C-496/99 P) navrhovatelka uplatňuje: zkreslení a přehlížení argumentů uplatněných navrhovatelkou o důležitosti rozsudku Komise v. CAS ve věci T-226/01; porušení zásady věci rozsouzené; přehlížení žaloby na náhradu škod uplatněné v rozsudku Komise v. CAS; pochybení ve výkladu podmínek pro podání žaloby na náhradu škody.

Co se týče nahrazení ovoce navrhovatelka uplatňuje: nedostatek odůvodnění, co se týče škody způsobené z důvodu nahrazení ovoce, a zjevně nesprávné posouzení návrhových žádání navrhovatelky týkajících se protiprávnosti veřejné soutěže; pochybení týkající se právní relevance nahrazení ovoce v rámci mechanismu veřejné soutěže; porušení zásady věci rozsouzené, co se týče data, ke kterému bylo nahrazení ovoce zjištěno; zkreslení důkazů obsažených ve spisu a nedostatek odůvodnění, co se týče zvýhodnění spojených s nahrazením ovoce a s obeznamením se o tom od března 1996; porušení procesních pravidel, zjevné zkreslení důkazů, jakož i porušení obecných zásad v oblasti důkazního břemena.

Ve věci koeficientu rovnocennosti navrhovatelka napadá: nesprávné určení množství ovoce, které se vezme v úvahu pro výpočet škody.

Konečně, co se týče poplatků vynaložených na obranu svých práv, navrhovatelka uplatňuje: porušení zásady náhrady škody, co se týče nákladů na technickou a právní pomoc, a porušení zásady náhrady škody, co se týče poplatků za účast na veřejné soutěži.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice
di pace di Genova (Itálie) dne 8. prosince 2006 – Corpora-
ción Dermoestética SA v. To Me Group Advertising Media**

(Věc C-500/06)

(2007/C 42/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Genova (Itálie)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Corporación Dermoestética SA

Žalovaná: To Me Group Advertising Media

Předběžné otázky

- 1) Je s článkem 49 Smlouvy o ES slučitelný vnitrostátní právní předpis, jako jsou články 4, 5 a 9a zákona č. 175 z roku 1992 a ministerské nařízení č. 657 ze dne 16. září 1994, a správní praxe, která zakazuje v celostátním vysílání televizní reklamu na lékařskou a chirurgickou péči prováděnou v soukromých léčebných zařízeních majících k tomu řádné povolení, i když je tatáž reklama povolena na místních televizních kanálech, a zároveň ukládá pro vysílání takové reklamy omezení výdajů na pět procent příjmů přiznaných v předcházejícím roce?
- 2) Je s článkem 43 Smlouvy o ES slučitelný vnitrostátní právní předpis, jako jsou články 4, 5 a 9a zákona č. 175 z roku 1992 a ministerské nařízení č. 657 ze dne 16. září 1994, a správní praxe, která zakazuje v celostátním vysílání televizní reklamu na lékařskou a chirurgickou péči prováděnou v soukromých léčebných zařízeních majících k tomu řádné povolení, i když je tatáž reklama povolena na místních televizních kanálech, a zároveň pro tento posledně uvedený typ vysílání vyžaduje předchozí povolení od každé jednotlivé obce po vyslechnutí příslušné provinciální profesní komory a ukládá omezení výdajů na pět procent příjmů přiznaných v předcházejícím roce?

- 3) Brání články 43 a 49 Smlouvy o ES tomu, aby vysílání informativní reklamy o lékařské a chirurgické péči estetické povahy poskytované v soukromých léčebných zařízeních majících k tomu řádné povolení podléhalo dalšímu předchozímu povolení ze strany místních správních orgánů nebo profesních komor?
- 4) Omezily Federazione nazionale degli ordini dei medici (FNOMCEO, Národní federace profesních lékařských komor) a její členské lékařské komory tím, že přijaly etický kodex, který stanoví omezení reklamy na lékařské profese, jakož i způsob výkladu právních předpisů platných v oblasti lékařské reklamy, značně omezující právo lékařů na propagaci vlastní činnosti, přičemž obě opatření jsou závazná pro všechny lékaře, hospodářskou soutěž více, než připouští vnitrostátní právní předpisy a v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES?
- 5) Je v každém případě způsob výkladu přijatý FNOMCEO v rozporu s čl. 3 písm. g), články 4, 98, 10, 81 a případně článkem 86 Smlouvy o ES v rozsahu, v němž je tento způsob povolen vnitrostátními právními předpisy, které požadují po příslušných provinciálních profesních komorách ověření transparentnosti a správnosti reklamního sdělení lékařů, aniž by stanovily kritéria a způsoby výkonu této pravomoci?

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. prosince 2006 GlaxoSmithKline Services Unlimited (GSK), dříve Glaxo Wellcome plc proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 27. září 2006 ve věci T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited v. Komise Evropských společností

(Věc C-501/06 P)

(2007/C 42/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: GlaxoSmithKline Services Unlimited, dříve Glaxo Wellcome plc (zástupci: I. Forrester QC, J. Venit, člen advokátní komory v New Yorku, S. Martínez Lage, abogado, A. Komninos, Δικηγόρος, A. Schulz, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společností, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Soudu prvního stupně v rozsahu, ve kterém zamítá návrh GSK na zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí, nebo přijal jiná opatření, která uzná za vhodná.
- přiznal GSK náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že napadený rozsudek by měl být zrušen v rozsahu, ve kterém zamítá návrh GSK na zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí z následujících důvodů:

- Soud prvního stupně pochybil v tom, že došel k závěru, že Obecné prodejní podmínky mají značné protisoutěžní výsledky, a tudíž porušují čl. 81 odst. 1 ES, čímž nesprávně posoudil jejich skutečný právní a hospodářský kontext. Dále, i) hospodářská soutěž v rámci jedné značky týkající se ceny, na kterou odkazuje Soud ve svém rozsudku, je sama o sobě výsledkem narušení trhu a ii) Soud se opíral o údajná okrajová zvýhodnění, která by koneční spotřebitelé v dovážejících zemích mohli mít z účasti španělských velkoobchodních prodejců v hospodářské soutěži v rámci jedné značky.
- Soud neměl pravomoc vyvodit faktické závěry týkající se možného účinku na pacienty a osoby, které zaplatily za svá léčiva, jelikož v napadeném rozhodnutí Komise chybí podklad pro takové závěry.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2006 – Komise Evropských společností v. Italská republika

(Věc C-504/06)

(2007/C 42/19)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společností (zástupci: L. Pignataro-Nolin a I. Kaufmann-Bühler, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že správně neprovedla čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 92/57/EHS⁽¹⁾ ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích (osmá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS⁽²⁾), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedené směrnice;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle italského práva se na stavenišť o objemu prací s méně než 200 osobami na den, na kterých nejsou prováděny práce uvedené v příloze II směrnice, vztahuje výlučně článek 7 nařízení č. 626/1994. Podle tohoto článku náleží zaměstnavatelům, kteří v podniku nebo ve výrobní jednotce pověřují plněním subdodavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné, pouze všeobecná povinnost spolupráce a koordinace. Dotčený článek nařízení nelze tudíž považovat za provedení přesných a podrobných ustanovení směrnice 92/57/EHS, která se týká požadované koordinace při přípravě a provádění stavebních prací.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 245, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria regionale di Genova (Itálie) dne 12. června 2006 – Agenzia Dogane Circostrizione Doganale di Genova v. Euricom SpA

(Věc C-505/06)

(2007/C 42/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria regionale di Genova.

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Agenzia Dogane Circostrizione Doganale di Genova.

Odpůrkyně: Euricom SpA.

Předběžné otázky

1. Má být článek 216 celního kodexu Společenství vykládán tak, že se použije výhradně na produkty vyrobené v režimu aktivního zušlechťovacího styku, které zahrnují zboží, které není zbožím Společenství, nebo že z něho vyplývá samostatná celní povinnost odůvodněná potřebou neposkytovat dvojistou celní úlevu?
2. Upravují v každém případě čl. 115 odst. 1 a 3 celního kodexu Společenství a související prováděcí předpisy obsažené v nařízení 2913/92/EHS ⁽¹⁾, v rámci operace aktivního zušlechťovacího styku uskutečněné specifickým způsobem

předchozího vývozu a dovozu rovnocenné náhrady (EX-IM), získání celního statutu zboží Společenství a výhody příslušného udělení osvobození od dovozního cla produktu dovezeného náhradou za produkt dříve vyvezený jako produkt původem z Itálie? Anebo se tyto předpisy nepoužijí, jestliže se výše uvedená operace, pokud jde o dotčené výrobky zmiňované v úvodu, týká předchozích vývozů do zemí, s nimiž Evropské společenství uzavřelo příslušné dohody?

3. Má v projednávaném případě skutečnost, že výše uvedený čl. 115 odst. 3 stanoví, že dovozové zboží jako náhrada získá celní statut dříve vyvezeného zboží Společenství, vliv na konkrétní operaci, zejména na původ Společenství dříve vyvezené vnitrostátní rýže? V případě kladné odpovědi na otázku žádáme, aby Soudní dvůr objasnil, jaký je vztah mezi celním režimem aktivního zušlechťovacího styku a pravidly o původu stanovenými celním kodexem Společenství a dohodami se zeměmi PECO.
4. Má být čl. 15 odst. 2 dohod mezi Evropským společenstvím a zeměmi PECO vykládán tak, že tím, že stanoví, že zákaz vrácení cel ze surovin nepocházejících ze Společenství použitých při výrobě vyvážených produktů s certifikátem EUR 1 (vystaveným celním orgánem Společenství) se nepoužije, jestliže tyto produkty jsou naopak určeny pro vnitřní spotřebu, zbavuje článek 216 celního kodexu Společenství užitečného účinku?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2006 PTV Planung Transport Verkehr AG proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) vydanému dne 10. října 2006 ve věci T-302/03, PTV Planung Transport Verkehr AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-512/06 P)

(2007/C 42/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PTV Planung Transport Verkehr AG (zástupce: Dr. F. Nielsen, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společností (druhého senátu) ze dne 10. října 2006 (Věc T-302/03),
- uložit žalovanému a účastníkovi řízení, proti němuž směřuje opravný prostředek, náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. října 2006 je v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 (¹). Soud prvního stupně se nesprávně domníval, že mezi označením „map&guide“ a výrobkem „počítačový software“, jakož i službou „počítačové programování“ existuje „přímá a konkrétní spojitost“ a že označení „map&guide“ umožňuje „bezprostřední identifikaci“ těchto výrobků a služeb (bod 40 rozsudku). Soud prvního stupně dále nesprávně vycházel z toho, že označení „map&guide“ umožňuje relevantní veřejnosti „bezprostředně a bez další úvahy vytvořit si přímý a konkrétní vztah s počítačovým softwarem a službami počítačového programování nabízejícími funkci plánu (města) a (cestovního) průvodce“ (bod 47 rozsudku). V rozsudku se konečně tvrdí, že v rámci „počítačového softwaru“ a služeb „počítačové programování“ je funkcí některých z těchto výrobků a služeb nabízet plány (města) a (cestovní) průvodce.

V rozsudku provedený výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 Soudem prvního stupně je chybný. Na rozdíl od předpokladu Soudu prvního stupně nepostrádá přihlašená ochranná známka rozlišovací způsobilost. Přihlašená ochranná známka není popisná. „Konkrétní a bezprostřední spojitost“, jakož i „bezprostřední identifikaci“ je možno předpokládat pouze tehdy, pokud by se jednalo o výraz, který dotčený výrobek nebo službu přímo označuje nebo popisuje znaky, které příslušnému výrobku nebo službě „přísluší“ bezprostředně, to znamená jako takové. Pro označení „map&guide“ toto neplatí. Neoznačuje přímo ani výrobek „počítačový software“, ani službu „počítačové programování“ a neposkytuje ani údaje o charakteristických znacích bezprostředně spjatých s výrobkem nebo službou. Veřejnost nemá možnost „bezprostředně a bez další úvahy vytvořit si přímý a konkrétní vztah s „počítačovým softwarem“ a službami „počítačového programování“ nabízejícími funkci plánu (města) a (cestovního) průvodce“. Ani služba „počítačové programování“, ani výrobek „počítačový software“ není schopen „popisovat“ funkci plánu (města) nebo (cestovního) průvodce.

Soudem prvního stupně v rozsudku předpokládaná souvislost mezi označením „map&guide“ a výrobkem „počítačový software“, pro který byl zápis konkrétně požadován, nebo službou „počítačové programování“, pro kterou byl zápis konkrétně požadován, neexistuje od počátku, nýbrž je vytvořena teprve myšlenkovou konstrukcí.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2006 Komisí Evropských společností proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 27. září 2006 ve věci T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, původně Glaxo Wellcome plc v. Komise Evropských společností

(Věc C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společností (zástupci: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre a E. Gippini Fournier, zmocněnci)

Další účastníci řízení: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, původně Glaxo Wellcome plc

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit body 1 a 3 až 5 výroku rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 27. září 2006 ve věci T-168/01 GlaxoSmithKline Services Ltd. v. Komise Evropských společností;
- vydat konečné rozhodnutí v této věci tím, že žaloba na neplatnost ve věci T-168/01 bude zamítnuta jako neopodstatněná;
- uložit žalobkyni ve věci T-168/01, aby nahradila Komisi náklady, které jí vznikly v této věci a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise souhlasí se závěry Soudu prvního stupně, které se týkají odůvodnění napadeného rozhodnutí, existence dohody mezi podniky, údajného zneužití pravomocí a údajného porušení zásady subsidiarity a článku 43 ES.

Komise napadá odůvodnění Soudu prvního stupně, pokud jde o část rozsudku, která se zabývá existencí protisoutěžního výsledku. Tvrdí, že analýza Soudu potvrzující existenci omezujících „výsledků“ představuje ve skutečnosti analýzu omezujících „cíle“ dohody s náležitým ohledem na právní a ekonomické souvislosti a měla vést Soud k potvrzení závěru obsaženého v rozhodnutí, podle něhož má dohoda protisoutěžní cíl. Pokud jde o další závěry ohledně „výsledků“, má Komise vážné námitky zejména k vymezení relevantního trhu, zamítnutí závěrů Komise k čl. 81 odst. 1 písm. d) právně chybným odůvodněním, že na různých zeměpisných trzích jsou uplatňovány různé ceny, a k řadě dalších závěrů v rozsudku, ve kterém Soud nahradil svým vlastním posouzením skutkových a ekonomických okolností

posouzení provedené Komisí, což je postup, který je při soudním přezkumu nepřipustný. Jelikož však Komise souhlasí ve výsledku se závěry Soudu, tj. přikládá sporné dohodě protisoutěžní výsledek, nezamýšlí v této fázi vznést důvody opravného prostředku proti této části rozsudku.

Předložený opravný prostředek se opírá o dvě skupiny důvodů. První z nich se týká závěrů k čl. 81 odst. 1, zejména právních pochybení a nesprávného výkladu a použití pojmu „cíle“ obsaženého v daném ustanovení, jakož i mnoha narušení, právních pochybení, nedostatků nebo rozporů v odůvodnění, které se týká „právních a ekonomických souvislostí“ dohody. Druhá skupina důvodů se týká závěrů k čl. 81 odst. 3, a to především těch závěrů, které se týkají první podmínky uvedené v tomto ustanovení, ale i opominutí posouzení několika dalších podmínek.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2006 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 27. září 2006 ve věci T-153/04, Ferriere Nord SpA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Di Bucci a F. Amato, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Ferriere Nord SpA

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek žádá

- zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, ve kterém prohlašuje za přípustnou žalobu na neplatnost vznesenou Ferriere Nord proti dopisu Komise ze dne 5. února 2004 a telefaxu Komise ze dne 13. dubna 2004;
- prohlášení žaloby na neplatnost vznesené v řízení v prvním stupni Ferriere Nord proti sporným aktům za nepřipustnou, a proto ji odmítnout;
- uložení náhrady nákladů řízení v obou stupních Ferriere Nord.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 27. září 2006 ve věci T-153/04 (Ferriere Nord SpA v. Komise Evropských společenství) porušuje v rozsahu, ve kterém prohlašuje žalobu za přípustnou, čl. 230 odst. 1 ES ve spojení s článkem 249 ES, pokud jde o výklad pojmu napadnutelného aktu; neobsahuje žádné odůvodnění nebo obsahuje nesprávné odůvodnění a je stížen vadou spočívající v nepřislušnosti Soudu.

Soud neprokázal, že napadené akty způsobují závazné právní účinky, které by mohly poškodit zájmy žalobkyně tím, že by relevantně měnily její právní postavení. Dále založil svůj závěr o přípustnosti nesprávně na rovněž neprokázané domněnce, že napadené akty je třeba považovat za protiprávní. Konečně překročil Soud pravomoci, které mu vymezuje Smlouva.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-517/06)

(2007/C 42/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Braun a E. Montaguti)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Rakouská republika tím, že ve spolkových zemích Štýrsko a Salcbursko nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru⁽¹⁾, případně o těchto předpisech neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 1. července 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, s. 90.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-518/06)

(2007/C 42/25)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

1) Určit, že Italská republika

- tím, že zavedla a zachovává právní předpis, podle kterého musí být pojistné na pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel vypočítáno na základě určitých parametrů;
- tím, že podřídila pojistné na pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel zpětné kontrole,

porušila povinnosti týkající se svobodného uvádění pojištých produktů na trh, které pro ni vyplývají z ustanovení o svobodě určování cen stanovené v člancích 6, 29 a 39 směrnice Rady 92/49/EHS (¹) ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) (dále jen „směrnice 92/49“);

- tím, že kontroluje pravidla, podle kterých pojišťovací společnosti, které mají centrálu v jiném členském státě, avšak působí v Itálii v rámci svobody usazování nebo volného pohybu služeb, vypočítávají své pojistné;
- tím, že ukládá sankce za porušení italských předpisů o pravidlech pro výpočet pojistného, a to dokonce i v případě pojišťovacích společností, které mají centrálu v jiném členském státě, avšak působí v Itálii v rámci svobody usazování nebo volného pohybu služeb,

porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 9 směrnice 92/49;

- tím, že zachovává povinnost uzavírat smlouvy o pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel pro

všechny pojišťovací společnosti, včetně těch, které mají svou centrálu v jiném členském státě, avšak působí v Itálii v rámci svobody usazování nebo volného pohybu služeb,

porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství;

2) Uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Povinnost pojišťovacích společností stanovit čisté pojistné v souladu s „vlastními technickými údaji, které jsou dostatečně obsáhlé a které se vztahují na alespoň pět hospodářských let“ a zajistit, aby toto pojistné bylo v souladu s určitým tržním průměrem, jakož i skutečnost, že toto pojistné podléhá zpětným kontrolám s tím důsledkem, že jim mohou být italským kontrolním orgánem uloženy značné sankce v případě porušení uvedených povinností, představuje porušení zásady svobodného určování cen stanovené ve směrnici 92/49. Účinkem italského předpisu je totiž stanovit systém kontrolovaného pojistného, a tudíž zabránit pojišťovacím společnostem svobodně uvádět své služby na trh způsobem, který tyto společnosti považují za vhodný a svobodně stanovit vlastní sazebník pojistného, a tím narušení jednotného trhu v oblasti pojištění.

Obecný zájem na přijetí vnitrostátních ustanovení nemůže být italským státem použit k legitimizaci odchylky od zásady svobodného určování cen podniky, jak je stanovena právními předpisy Společenství, jelikož nespadá mezi výjimky výslovně stanovené v čl. 29 druhém pododstavci a čl. 39 odst. 3 směrnice 92/49.

Kontrola skutečně vykonávaná italským kontrolním orgánem, popřípadě kontrolním orgánem hostitelského členského státu, pravidel, podle kterých pojišťovací společnosti působící v Itálii v rámci svobody usazování nebo volného pohybu služeb vypočítávají své pojistné, jakož i ukládání sankcí tímto italským kontrolním orgánem v případě porušení italského právního předpisu, představuje porušení rozdělení pravomocí mezi domovským členským státem (to znamená členským státem, ve kterém má pojišťovací společnost sídlo) a hostitelským členským státem stanovené v článku 9 směrnice 92/49.

Povinnost uzavřít smlouvu, uložená všem pojišťovacím společnostem, které vykonávají činnost v oblasti odpovědnosti za provoz motorových vozidel, nezávisle na umístění sídla a ve vztahu ke všem kategoriím pojištěnců a všem regionům v Itálii, jakož i možnost uložit italskými kontrolními orgány sankce v případě porušení uvedené povinnosti, znamená omezení základní svobody usazování zakázané článkem 43 ES a rovněž představuje omezení volného pohybu služeb neslučitelné s článkem 49 Smlouvy o ES. Povinnost poskytovat povinné pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel stanovená italským právním předpisem totiž představuje závažnou překážku ve výkonu činnosti pojišťovacích společností v Itálii v tom, že tato povinnost odrazuje pojišťovací společnosti usazené v jiných členských státech usadit se v Itálii nebo tam poskytovat služby, a tudíž je na újmu přístupu na italský trh.

Povinnost uzavírat smlouvy představuje překážku, která není ani opodstatněná, ani přiměřená ve vztahu k sledovanému cíli. „Veřejného pořádku se lze dovolávat jen v případech skutečné a dostatečně závažné hrozby zásahu do jednoho ze základních zájmů společnosti“ a „výjimka veřejného pořádku, jako každá jiná odchylka ze základní zásady Smlouvy, musí být vykládána restriktivně“ (viz rozsudek C-348/96 ze dne 19. ledna 1999, trestní řízení proti Donatelle Calfa, Recueil, 1999, s. I-11, body 21 a 23).

Mimoto toto omezení se jeví nepřiměřeným prostředkem k dosažení cíle, pro který bylo přijato, jelikož taková obecná povinnost uzavírat smlouvy brání vývoji a provozuschopnosti specializovaných služeb pojišťovacích společností, které by mohly adekvátněji a efektivněji uspokojit požadavky spotřebitelů právě z důvodu své specializace.

Konečně toto omezení jde za hranici toho, co je nezbytné pro dosažení cíle zachování veřejného pořádku nebo ochrany spotřebitelů, jak z hlediska geografického, jelikož problémy vlastní veřejnému pořádku se podle samotných italských orgánů týkají pouze „specifických geografických oblastí“ vnitrostátního území, tak z hlediska obsahu, jelikož pojišťovací společnosti působící v Itálii mají povinnost pojistit jakéhokoliv vlastníka nebo řidiče motorového vozidla nehledě na riziko, které tento vlastník nebo řidič konkrétně představuje, co se týče občansko-právní odpovědnosti za škody způsobené třetími osobami.

(¹) Úř. věst. L 228, s. 1 (Zvl. vyd. 06/01, s. 346).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2006 Athinaiki Techniki AE proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 26. září 2006 ve věci T-94/05, Athinaiki Techniki AE v. Komise

(Věc C-521/06 P)

(2007/C 42/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Athinaiki Techniki AE (zástupce: S. A. Pappas, Δικηγόρος)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit napadené usnesení;

- vyhovět návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje jediný důvod, vycházející z pochybení, kterého se Soud dopustil při právní kvalifikaci dopisu o odložení její stížnosti. Jednak totiž má odložení věci provedené Komisí vzhledem ke stavu spisu konečnou povahu. Krom toho z kontextu, ve kterém Komise rozhodovala, jednoznačně vyplývá, že Komise nepřímo přijala odůvodněné rozhodnutí o kvalifikaci oznámených státních podpor. V důsledku toho se Soud tím, že rozhodl, že napadený dopis nepodléhá opravnému prostředku, a zamítnutím žaloby jako nepřípustné dopustil nesprávného právního posouzení.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-522/06)

(2007/C 42/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Alcover San Pedro, B. Stromsky, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že opomenulo definovat požadavky na minimální kvalifikaci požadovanou pro určité zaměstnance pracující na znovuzískávání, recyklaci, regeneraci a zneškodňování látek regulovaných podle čl. 16 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (¹), a tím, co se týče Valonského regionu, že nepřijalo veškerá možná preventivní opatření za účelem odstranění a maximálního omezení úniků regulovaných látek a že neprovádělo roční kontroly za účelem určení případné přítomnosti úniků v souladu s čl. 17 odst. 1 téhož nařízení, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle čl. 16 odst. 5 a čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení.

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že Belgické království jednak opomenulo definovat požadavky na minimální kvalifikaci požadovanou pro zaměstnance pověřené znovuzískáváním, recyklací, regenerací a zneškodňováním regulovaných látek uvedených v článku 2 nařízení a obsažených v chladicích a klimatizačních zařízeních, tepelných čerpadlech, systémech protipožární ochrany a hasicích přístrojích (s výjimkou, co se týče hasicích přístrojů obsahujících halon, regionu Bruxelles-Capitale), a dále, co se týče Valonského regionu, opomenulo přijmout veškerá možná preventivní opatření za účelem odstranění a maximálního omezení úniků regulovaných látek a provádět roční kontroly za účelem určení případné přítomnosti takových úniků.

(¹) Úř. věst. L 244, s.1; Zvl. vyd. 15/05, s. 190.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika

(Věc C-523/06)

(2007/C 42/28)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Huttunen a K. Simonsson)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že nevypracovala pro všechny přístavy plány pro příjem a zpracování odpadu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES (¹) ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu;

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 28. prosince 2002.

(¹) Úř. věst. L 332, s. 81; Zvl. vyd. 07/05, s. 358.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgie) dne 22. prosince 2006 – NV de Nationale Loterij v. BVBA Customer Service Agency

(Věc C-525/06)

(2007/C 42/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van koophandel Hasselt

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: NV de Nationale Loterij

Žalovaná: BVBA Customer Service Agency

Předběžné otázky

1. Musí být článek 49 Smlouvy o ES vykládán v tom smyslu, že omezující vnitrostátní ustanovení, jako je článek 37 zákona ze dne 19. dubna 2002, které brání podniku v přístupu na trh ohledně prodeje tiskopisů pro skupinovou účast na „Euro Millions“ za účelem dosažení zisku, jsou přesto přípustná vzhledem k obecnému zájmu (prevence plýtvání penězi v důsledku hry) s ohledem na to, že

a) Nationale Loterij, která získala od belgického státu zákonné monopolní postavení a odvádí za to poplatky za monopolní postavení a která má za cíl boj proti hráčské závislosti, pravidelně provádí reklamu na účast v „Euro Millions“, čímž ve skutečnosti podporuje tuto hráčskou závislost;

b) reklama prováděná pravidelně společností Nationale Loterij a její metody prodeje způsobují rozšíření trhu, přičemž Nationale Loterij usiluje o maximalizaci obrátu (finanční důvody), místo aby bojovala proti hráčské závislosti občanů;

c) méně omezující opatření, jako jsou omezení možných vkladů a zisků, by mohla lépe dosáhnout sledovaný cíl, totiž boj proti hráčské závislosti?

2. Je omezující vnitrostátní ustanovení, jako je článek 37 zákona ze dne 19. dubna 2002, které brání podniku v přístupu na trh ohledně prodeje tiskopisů pro skupinovou účast na „Euro Millions“ za účelem dosažení zisku, s ohledem na to, že žalovaná sama nepořádá žádnou loterii, avšak snaží se pouze organizovat za účelem zisku skupinovou účast na „Euro Millions“ prostřednictvím tiskopisů společnosti Nationale Loterij, v rozporu s volným pohybem služeb (článek 49 ES)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 27. prosince 2007 – Staatssecretaris van Financiën v. Road Air Logistics Customs B. V.

(Věc C-526/06)

(2007/C 42/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: Road Air Logistics Customs B. V.

Předběžná otázka

Je výraz „nebyla dlužná ze zákona“ v článku 236 celního kodexu ⁽¹⁾ nutno vykládat v tom smyslu, že zahrnuje také případy, ve kterých místo, kde celní dluh vznikl, nebylo určeno podle příslušných ustanovení prováděcího nařízení k celnímu kodexu ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-528/06)

(2007/C 42/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: E. Montaguti, zmocněnec)

Žalovaný: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se smě-

nicí Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ⁽¹⁾ ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 1. července 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, s. 90.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-529/06)

(2007/C 42/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: E. Montaguti, zmocněnec)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ⁽¹⁾ ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru, a v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

— uložit Lucemburské velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 1. července 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, s. 90; Zvl. vyd. 13/32, s. 701.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-530/06)

(2007/C 42/33)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Montaguti a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES⁽¹⁾ ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi, nebo v každém případě tím, že nesdělila taková opatření Komisi, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2003/41/ES uplynula dne 23. září 2005.

(¹) Úř. věst. L 235, s. 10; Zvl. vyd. 05/04, s. 350.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-531/06)

(2007/C 42/34)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa, zmocněnec, G. Giacomini a E. Boglione, advokáti)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že
 - a) ponechala v platnosti právní předpis, na základě kterého je provozování soukromých lékáren povoleno pouze fyzickým osobám, které absolvovaly studium farmacie, a společností, jejichž společníci jsou výlučně farmaceuty, a
 - b) ponechala v platnosti právní předpisy, které znemožňují společností prodávajícím léčiva získat podíly na společnostech, které provozují veřejné lékárnynesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 56 ES;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zákaz pro fyzické osoby, které nejsou farmaceuty, nebo pro společnosti, jejichž společníci nejsou výlučně farmaceuti, nabývat účasti v soukromých lékárnách nejen že omezuje výkon dvou základních svobod zaručených smlouvou, a to volného pohybu kapitálu a svobody usazování, touto kategorií osob, nýbrž jej činí absolutně nemožným.

Zákaz pro společnosti působící v distribuci léčiv nabývat účasti ve společnostech provozujících veřejné nebo soukromé lékárny by mohl jít nad rámec některých stále platných předpisů italského právního řádu a pravděpodobně může být použit italskými soudy. Takový zákaz představuje omezení jak svobodného pohybu kapitálu tak i výkonu svobody usazování.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 27. prosince 2006 – Industria Lavorazione Carni Ovine v. Regione Lazio

(Věc C-534/06)

(2007/C 42/35)

*Jednací jazyk: italština***Předkládající soud**

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Industria Lavorazione Carni Ovine

Odpůrce: Regione Lazio

Předběžné otázky

Je třeba článek 13 nařízení Rady EHS č. 866/90 ⁽¹⁾ ze dne 29. března 1990 vykládat tak, že financování je vyloučeno v případech, kdy došlo ke komercializaci nebo zpracování (i) produktů nepocházejících z oblasti Společenství, i když byl respektován konkrétní program, na nějž bylo financování obdrženo, při komercializaci nebo zpracování produktů pocházejících z oblasti Společenství v plánovaném rozsahu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 91, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Siegen (Německo) dne 3. ledna 2007 – Trestní řízení proti Franku Weberovi

(Věc C-1/07)

(2007/C 42/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Siegen

Účastník původního řízení

Frank Weber

Předběžná otázka

Je třeba čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439/EHS ⁽¹⁾ vykládat tak, že brání členskému státu, aby na svém území neuznával nebo popřípadě odebíral řidičské oprávnění plynoucí z řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, a tím neuznával jeho platnost z toho důvodu, že jeho držitel byl v prvně uvedeném členském státě odejmuto řidičské oprávnění poté, co mu v jiném členském státě bylo uděleno takzvané „druhé“ řidičské oprávnění EU, pokud je odejmutí řidičského oprávnění založeno na události/nesprávném počínání, ke kterým došlo před udělením řidičského oprávnění jiným členským státem?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech, Úř. věst. L 237, s. 1 (Zvl. vyd. 07/01, s. 317).

Žaloba podaná dne 11. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-4/07)

(2007/C 42/37)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande, P. Guerra a Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/110/ES ⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2003 o pomoci při tranzitu za účelem vyhoštění leteckou cestou, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 6. prosince 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 321, s. 26 (Zvl. vyd. 19/06, s. 233).

Žaloba podaná dne 12. ledna 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-5/07)

(2007/C 42/38)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES ⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 23. ledna 2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 16, s. 44.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. prosince 2007 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-219/06) ⁽¹⁾

(2007/C 42/39)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 15.7.2006.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

Přidělení soudců k senátům

(2007/C 42/40)

Dne 15. ledna 2007 Soud prvního stupně v návaznosti na nástup p. Čipeva a p. Ciucă do funkcí soudců rozhodl změnit na období od 15. ledna 2007 do 31. srpna 2007 složení senátů a přidělit k nim soudce následujícím způsobem:

První rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vesterdorf, předseda senátu, p. Cooke, p. García-Valdecasas, pí Labucka, p. Prek a p. Ciucă, soudci;

První senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Cooke, předseda senátu,

a) p. García-Valdecasas a p. Ciucă, soudci;

b) pí Labucka a p. Prek, soudci;

Druhý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Pirrung, předseda senátu, p. Meij, p. Forwood, pí Pelikánová a p. Papasavvas, soudci;

Druhý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Pirrung, předseda senátu

a) p. Meij a pí Pelikánová, soudci;

b) p. Forwood a p. Papasavvas, soudci;

Třetí rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Jaeger, předseda senátu, pí Tiili, p. Azizi, pí Cremona, p. Czúcz a p. Čipev, soudci;

Třetí senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Jaeger, předseda senátu

a) pí Tiili, p. Czúcz a p. Čipev, soudci;

b) p. Azizi a pí Cremona, soudci;

Čtvrtý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Legal, předseda senátu, pí Wiszniewska-Białecka, p. Vadapalas, p. Moavero Milanesi a p. Wahl, soudci;

Čtvrtý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Legal, předseda senátu

a) p. Vadapalas a p. Wahl, soudci;

b) pí Wiszniewska-Białecka a p. Moavero Milanesi, soudci;

Pátý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vilaras, předseda senátu, pí Martins Ribeiro, p. Dehousse, p. Šváby a pí Jürimäe, soudci;

Pátý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Vilaras, předseda senátu

a) pí Martins Ribeiro a pí Jürimäe, soudci;

b) p. Dehousse a p. Šváby, soudci.

V prvním rozšířeném senátu, v němž zasedá pět soudců, budou soudci, kteří budou zasedat s předsedou senátu jako kolegium složené z pěti soudců, tři soudci kolegia, jemuž byla věc původně předložena, a jeden soudce z druhého kolegia, který bude určen postupně podle pořadí podle článku 6 jednacího řádu Soudu prvního stupně.

Ve třetím rozšířeném senátu, v němž zasedá pět soudců, budou soudci, kteří budou zasedat s předsedou senátu jako kolegium složené z pěti soudců, tyto:

— v případě, že věc byla původně předložena kolegiu a), kromě tří soudců zasedajících v tomto kolegiu, dva přisedící soudci z kolegia b);

— v případě, že věc byla původně předložena kolegiu b), kromě tří soudců zasedajících v tomto kolegiu, dva přisedící soudci z kolegia a), kteří budou určení střídavě jeden po druhém.

Ve třetím senátu, v němž zasedají tři soudci, bude předseda senátu zasedat buď se soudci uvedenými pod písm. b), nebo se dvěma ze tří soudců uvedených pod písm. a) podle kolegia, ke kterému přísluší soudce zpravodaj. Za účelem složení kolegia o třech soudcích z kolegia a) bude mezi těmito soudci sestaveno střídavě pořadí pro určení toho z těchto tří soudců, který ve věci nebude zasedat.

Ve druhém, čtvrtém a pátém senátu, v nichž zasedají tři soudci, bude předseda senátu zasedat buď se soudci uvedenými pod písm. a), nebo se soudci uvedenými pod písm. b) podle kolegia, ke kterému přísluší soudce zpravodaj.

Ve věcech, v nichž je předseda senátu soudcem zpravodajem, bude předseda senátu zasedat se soudci jednoho z těchto kolegií střídavě podle pořadí zápisu věcí do rejstříku, aniž by byla dotčena souvislost věcí.

Kritéria přidělování věcí senátům

Dne 15. ledna 2007 Soud stanovil následující kritéria přidělování věcí senátům na období od 15. ledna 2007 do 31. srpna 2007 v souladu s článkem 12 jednacího řádu:

1. Věci jsou přidělovány po doručení žaloby, aniž je dotčeno pozdější použití článků 14 a 51 jednacího řádu, senátům složeným ze tří soudců.

2. Věci jsou přidělovány mezi senáty podle tří různých pořadí stanovených v závislosti na pořadí zápisu věcí v soudní kanceláři:

- ve věcech týkajících se provádění soutěžních pravidel vztahujících se na podniky, pravidel ohledně podpor poskytnutých státy a pravidel vztahujících se na ochranná obchodní opatření;
- ve věcech týkajících se práv duševního vlastnictví uvedených v čl. 130 odst. 1 jednacího řádu;
- ve všech ostatních věcech.

V rámci těchto pořadí bude brán třetí senát v úvahu dvakrát při každém pátém kole.

Předseda Soudu se může odchýlit od těchto pořadí, aby přihlédl k souvislosti některých věcí nebo aby zajistil vyvážené rozdělení pracovního zatížení.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2006 – Bateaux Mouches v. OHIM – Castanet (Bateaux Mouches)

(Věc T-365/06)

(2007/C 42/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: SA Compagnie des Bateaux Mouches (Paříž, Francie) (zástupce: D. de Leusse, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem: Jean-Noël Castanet (Paris, France)

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit žalobu společnosti Compagnie des Bateaux Mouches za přípustnou;
- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. září 2006 (věc R 1172/2005-1, Castanet v. Compagnie des Bateaux Mouches);
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež byla předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „Bateaux

Mouches“ pro služby zařazené do tříd 39, 41 a 42 – ochranná známka Společenství č. 1 336 122

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Jean-Noël Castanet

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ z důvodu, že napadené rozhodnutí nesprávně považovalo ochrannou známku žalobkyně za popisnou a prostou rozlišovací způsobilosti a že rozhodlo, že žalobkyně neprokázala, že její ochranná známka nabytá užíváním rozlišovací způsobilost pro dotčené služby.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 7. prosince 2006 – Holland Malt v. Komise

(Věc T-369/06)

(2007/C 42/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Holland Malt BV (Lieshout, Nizozemsko) (zástupci: O. W. Brouwer a D. Mes, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zcela či částečně zrušit články 1, 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení;
- přijmout jakákoliv jiná opatření, která Soud považuje za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně požaduje zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4196 konečné ⁽¹⁾ ze dne 26. září 2006, kterým Komise prohlásila, že subvence, kterou Nizozemsko podmíněčně udělilo žalobkyni, představuje státní podporu, která je neslučitelná se společným trhem.

Žalobkyně namítá, že Komise nebyla oprávněna rozhodnout, že subvence představuje státní podporu, která je neslučitelná se společným trhem, a tvrdí, že Komise porušila článek 87 ES a několik zásad práva Společenství. Jedná se o následující porušení:

- 1) Porušení čl. 87 odst. 1 ES spočívající v tom, že neprokázala, že subvence představuje státní podporu ve smyslu tohoto ustanovení, a nesprávně vyložila a uplatnila judikaturu Společenství v této oblasti;
- 2) Porušení čl. 87 odst. 3 ES spočívající v tom, že:
 - a) Nesprávně vyložila a uplatnila Pokyny Společenství ⁽²⁾ ke státní podpoře v odvětví zemědělství;
 - b) Řádně nezhodnotila přínosy subvence a její dopad na podmínky obchodu uvnitř Společenství;
 - c) Řádně nezhodnotila a neprokázala dopad subvence na kapacity sladovnického průmyslu;
 - d) Nezohlednila události a vývoj, které nastaly mezi okamžikem, kdy nizozemská vláda rozhodla podmíněčně udělit subvenci, a okamžikem, kdy Komise přijala napadené rozhodnutí;
- 3) Porušení zásady řádné správy spočívající v tom, že náležitě neprošetřila veškeré aspekty a zájmy, které jsou udělením subvence dotčeny, včetně událostí a vývoje, které nastaly mezi okamžikem, kdy nizozemská vláda rozhodla podmíněčně udělit subvenci, a okamžikem, kdy Komise přijala napadené rozhodnutí;
- 4) Porušení povinnosti odůvodnění stanovené v článku 253 ES.

⁽¹⁾ K 14/2005 (ex N 149/2004) Holland Malt BV.

⁽²⁾ Pokyny Společenství ke státní podpoře v odvětví zemědělství (Úř. věst. 2000 C 28, s. 2).

Žaloba podaná dne 4. prosince 2006 – Německo v. Komise

(Věc T-371/06)

(2007/C 42/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma, C. Schulze-Bahr, C. von Donat, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 4193 konečné ze dne 25. září 2006 o snížení finančního příspěvku poskytnutého z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) na základě rozhodnutí Komise č. K(97) 1120 ze dne 7. května 1997 pro cíl 2 programu Severního Porýní – Vestfálska (EFRR č. 97.02.13.005);
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím Komise snížila příspěvek z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) pro cíl 2 programu Severního Porýní – Vestfálska.

Žalobkyně k odůvodnění své žaloby uplatňuje porušení čl. 24 odst. 2 nařízení č. 4253/88 ⁽¹⁾, jelikož nejsou dány podmínky pro snížení finančního příspěvku. V této souvislosti zejména uplatňuje, že odchylky od orientačního finančního plánu nepředstavují závažnou změnu programu.

Žalobkyně uplatňuje, že i kdyby k závažné změně programu došlo, existuje předchozí souhlas Komise, který byl udělen na základě jejich „Pokynů pro účetní závěrku operačních opatření (1994-1999) strukturálních fondů“ (SEK (1999) 1316).

Za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro snížení finančního příspěvku, žalobkyně žalované vytýká, že vzhledem k tomuto konkrétnímu programu neuplatnila svou posuzovací pravomoc. Podle žalobkyně by snížení bylo výsledkem správného posouzení pouze v případě, kdyby se při zohlednění provádění programu a dosažení cíle zdálo být odůvodněné celkově. Jelikož žalovaná svou posuzovací pravomoc neuplatnila, má žalobkyně za to, že se jedná i o vadu odůvodnění.

Konečně napadené rozhodnutí porušuje zásadu řádné správy, jelikož tímto rozhodnutím byla žalobkyně nucena znovu podat žalobu proti rozhodnutí, které bylo soudně projednáváno v době podání žaloby.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 374, 31.12.1988, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. prosince 2006 – Bomba Energia Getränke v. OHIM – Eckes-Granini (Bomba)

(Věc T-372/06)

(2007/C 42/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bomba Energia Getränke Vertriebs GmbH (Wiener Neudorf, Rakousko) (zástupce: A. Kockläuner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit v plném rozsahu rozhodnutí druhého odvolacího senátu žalovaného ze dne 3. října 2006, věc R 184/2005-2;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Bomba“ pro výrobky zařazené do tříd 32 a 33 (příhláška č. 558 874).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Eckes-Granini GmbH & Co. KG.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Různé slovní a obrazové ochranné známky „la bamba“, včetně německé slovní ochranné známky „la bamba“ pro výrobky zařazené do tříd 29, 32 a 33.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (¹), jelikož neexistuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 13. prosince 2006 – Rath v. OHIM – Grandel (Epican Forte)

(Věc T-373/06)

(2007/C 42/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Matthias Rath (Kapské město, Jižní Afrika) (zástupci: S. Ziegler, C. Kleiner a F. Dehn)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dr. Grandel GmbH

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 5. října 2006 v rozsahu, v němž neumožňuje zápis ochranné známky Společenství, tj. s ohledem na výrobky třídy 5 „doplňky výživové pro jiné než lékařské účely, zejména doplňky na bázi vitamínů, aminokyselin, minerálů a stopových prvků, dietetické látky upravené pro jiné než lékařské účely, a to aminokyseliny a stopové prvky; přičemž výše uvedené výrobky neslouží jako antiepileptika“;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Epican Forte“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 30 a 32 (příhláška č. 2 525 251).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Dr. Grandel GmbH.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „EPIGRAN“, původně zapsaná pro výrobky zařazené do tříd 1, 3 a 5, nyní pouze pro výrobky zařazené do třídy 3 (ochranná známka Společenství č. 560 292), přičemž námitky byly namířeny pouze proti zápisu do třídy 5.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám, částečné zamítnutí zápisu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zrušení rozhodnutí námitkového oddělení.

Dovolávané žalobní důvody: Napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, jelikož neexistuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 13. prosince 2006 – Rath v. OHIM – Grandel (Epican)

(Věc T-374/06)

(2007/C 42/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Matthias Rath (Kapské město, Jihoafrická republika) (zástupci: S. Ziegler, C. Kleiner a F. Dehn, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Dr. Grandel GmbH

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 5. října 2006 v té části, v níž se přihláška ochranné známky Společenství k zápisu zamítá, tj. ve vztahu k výrobkům zařazeným do třídy 5 „výživové doplňky pro nelékařské účely, které jsou tvořeny zejména vitamíny, aminokyselinami, minerály a stopovými prvky, dietní přípravky pro nelékařské účely, zejména aminokyseliny a stopové prvky; výše uvedené výrobky, které nejsou určeny pro použití jako antiepileptikum“;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Epican“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 30 a 32 (přihláška č. 2 524 510).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Dr. Grandel GmbH.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „EPIGRAN“ původně zapsaná pro výrobky zařazené do tříd 1, 3 a 5, nyní pouze pro výrobky zařazené do třídy 3 (ochranná známka Společenství č. 560 292), přičemž námitky směřovaly pouze proti zápisu ve třídě 5.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám, částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zrušení rozhodnutí námitkového oddělení.

Dovolávané žalobní důvody: Napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, neboť mezi srovnávanými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Viega v. Komise

(Věc T-375/06)

(2007/C 42/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Německo) (zástupci: J. Burrichter, T. Mäger a F. W. Bulst, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit čl. 1 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž je v něm zjištěno porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 dohody o EHP žalobkyní;
- zrušit článek 2 rozhodnutí v rozsahu, v němž je v něm žalobkyni uložena pokuta ve výši 54,29 milionů EUR;
- podpůrně přiměřeně snížit pokutu uloženou žalobkyni v článku 2 rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyni uložena pokuta za porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 dohody o EHP. Podle Komise se žalobkyně v období od 12. prosince 1991 do 22. března 2001 účastnila řady dohod ve formě určování cen, ujednání o cenících a slevách, ujednání o mechanismech provádění zvyšování cen, rozdělení trhů a zákazníků a výměny dalších hospodářských informací na trhu měděných tvarovek a tvarovek z měděných slitin.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody.

Žalobkyně zprvé uvádí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾, jelikož žalovaná nesprávným zjištěním obratu porušila základní zásady stanovování pokut. Žalovaná při posuzování závažnosti údajného porušení žalobkyně pro určení obratu použila obraty z lisovaných tvarovek, ačkoli se žalobkyně v souvislosti s lisovanými tvarovkami nikdy protisoutěžního jednání neúčastnila.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávným určením účasti, resp. časového rozsahu této účasti žalobkyně na vytýkaném chování porušila čl. 81 odst. 1 ES, jakož i článek 253 ES. Podle žalobkyně žalovaná ve vztahu k žalobkyni neprovedla zevrubné zhodnocení důkazů a nesprávně určila, že došlo k porušení.

Žalobkyně mimoto podpůrně Komisi vytýká porušení čl. 81 odst. 1 ES, jakož i článku 253 ES, jelikož prostorový rozsah porušení byl v článku 1 napadeného rozhodnutí ve vztahu k žalobkyni určen nesprávně.

Nakonec je podpůrně uplatněno porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 článkem 2 napadeného rozhodnutí, jelikož Komise porušila základní zásady stanovování pokut. V této souvislosti žalobkyně uvádí, že Pokyny o metodě stanovování pokut⁽²⁾ byly nesprávně použity tím, že porušení bylo ohodnoceno jako zvláště závažné porušení, doba trvání porušení určena nesprávně, zvýšení základní částky z důvodu doby trvání porušení provedeno nesprávně a polehčující okolnosti nebyly posouzeny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESÚO (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3; Zvl. vyd. 08/01, s. 171).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Legris Industries v. Komise**(Věc T-376/06)****(2007/C 42/48)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Legris Industries (Rennes, Francie) (zástupci: A. Wachsmann a C. Pommiers, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí [Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky], jakož i důvody, na kterých je založen výrok v rozsahu, v němž se rozhodnutím ukládá holdingové společnosti Legris Industrie pokuta z důvodu, že dotčené praktiky, kterých se dopustila společnost Comap, jsou přičitatelné holdingové společnosti Legris Industries;
- potvrdit holdingové společnosti Legris Industries, že přijala podání, návrhy a žádosti společnosti Comap proti rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně projednávanou žalobou navrhuje částečné zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 ES (COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky), které se týká řady dohod a jednání ve vzájemné shodě na trhu s měděnými tvarovkami a slitinami mědi, jejichž předmětem je určování cen, stanovení ceníků a slev a bonifikací, zavedení mechanismu koordinace při zvyšování cen, rozdělení vnitrostátních trhů a zákazníků, jakož i výměna dalších obchodních informací v rozsahu, v němž ukládá holdingové společnosti Legris Industrie pokutu z důvodu, že dotčené praktiky, kterých se dopustila její bývalá dceřiná společnost Comap, jsou přičitatelné holdingové společnosti Legris Industries.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí následující žalobní důvody.

Nejdříve žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila článek 81 ES tím, že jí přičítá sporná protiprávní jednání, kterých se dopustila její dceřiná společnost Comap, a v důsledku toho ji činí solidárně odpovědnou za uvedená protiprávní jednání. Uvádí, že Komise porušila zásadu právní a obchodní autonomie dceřiné společnosti a zásadu osobní odpovědnosti při porušení práva hospodářské soutěže tím, že považovala skutečnost, že žalobkyně vlastní 100 % kapitálu její dceřiné společnosti za dostatečný důkaz o rozhodujícím vlivu na tuto dceřinou společnost.

Žalobkyně Komisi rovněž vytýká, že se dopustila nesprávného právního posouzení, nesprávného skutkového zjištění a nesprávného posouzení skutkového stavu v rozsahu, v němž nepředložila důkazy, které by umožnily konstatovat, že holdin-
gová společnost Legris Industries měla skutečně nad společností Comap řídicí pravomoc.

Krom toho žalobkyně vytýká Komisi, že se dopustila nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž nevyvrátila důkazy předložené žalobkyní, které prokazují autonomii společnosti Comap, zejména v určování a řízení její obchodní politiky. Žalobkyně tvrdí, že prokázala, že nedávala pokyny společnosti Comap ohledně jejího chování na trhu, že plnila pouze úlohu finančního dozoru, aniž by měla pravomoci nad svými dceřinými společnostmi v rozpočtové oblasti a že Comap měla přístup k vlastním finančním zdrojům. V důsledku toho uplatňuje, že pouze důkaz o kapitálovém propojení, a z toho vyplývající přímé důsledky, na kterých Komise podle žalobkyně založila své rozhodnutí přičíst žalobkyni protiprávní jednání, které se dopustila její dceřiná společnost, nemohou prokázat, že žalobkyně měla skutečně nad touto společností řídicí pravomoc.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Comap v. Komise

(Věc T-377/06)

(2007/C 42/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Comap SA (Lyon, Francie) (zástupci: A. Wachsmann a C. Pommiès, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí [Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky], jakož i důvody, na kterých je založen výrok v rozsahu, v němž se společnost Comap ukládá rozhodnutím trest za jiná období než za období od prosince 1997 do března 2001, pro které společnost Comap nezpochybňuje skutečnosti předložené Komisí;
- změnit články 1 a 2 a důvody, na kterých jsou tyto články založené, snížením pokuty ve výši 18,65 milionů eur uložené společnosti Comap;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně projednávanou žalobou navrhuje částečné zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 ES (COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky), které se týká řady dohod a jednání ve vzájemné shodě na trhu spojovacích tvarovek z mědi a slitin mědi, jejichž předmětem je určování cen, stanovení ceníků a výše slev a bonifikací, zavedení mechanismů koordinace při zvyšování cen, rozdělení vnitrostátních trhů a zákazníků, jakož i výměna dalších obchodních informací v rozsahu, v němž se společnost Comap ukládá rozhodnutím trest za jiná období než za období od prosince 1997 do března 2001, pro které společnost Comap nezpochybňuje skutečnosti předložené Komisí. Podpůrně požaduje snížení pokuty, která jí byla napadeným rozhodnutím uložena.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí následující žalobní důvody.

Nejdříve žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila článek 81 ES a dopustila se nesprávného právního posouzení, nesprávného skutkového zjištění a nesprávného posouzení skutkového stavu tím, že měla za to, že údajná kartelová dohoda pokračovala po šetření Komise na místě v březnu 2001 až do dubna 2004.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že Komise porušila čl. 81 odst. 1 ES a článek 25 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž neuznala, že vzhledem k tomu, že nebylo možné předložit důkaz o protisoutěžních jednáních, bylo údajné protiprávní jednání přerušeno na 27 měsíců, tj. mezi zářím 1992 a prosincem 1994, z čehož vyplývá, že skutečnosti, které nastaly před prosincem 1994 byly podle žalobkyně v okamžiku zahájení šetření Komise v lednu 2001 promlčené.

Žalobkyně podpůrně uvádí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 jakož i pokynů o metodě stanovování pokut ⁽²⁾ a oznámení o shovívavosti ⁽³⁾ v rozsahu, v němž Komise nedodržela pravidla pro stanovování pokut. Uplatňuje, že Komise porušila zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení v rozsahu, v němž základní částka použitá pro stanovení pokuty pro společnost Comap je podle posledně uvedené příliš vysoká v porovnání s základními částkami použitými pro jiné podniky potrestané napadeným rozhodnutím, i přes to, že měly podobné konkurenční postavení na trhu jako žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, s. 1.

⁽²⁾ Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o EŠUO, Úř. věst. 1998 C 9, s. 3.

⁽³⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů, Úř. věst. 2002, C 45, s. 3.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Kaimer a další v. Komise

(Věc T-379/06)

(2007/C 42/50)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Německo), SANHA Kaimer GmbH & Co. KG (Essen, Německo) a Sanha Italia srl. (Milán, Itálie) (zástupce: J. Brück, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí žalované K(2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006, pozměněné rozhodnutím žalované ze dne 29. září 2006, doručeným žalobkyním 1 až 3 dne 5. října 2006, v řízení podle článku 81 ES a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky);
- podpůrně snížit dobu trvání údajného porušení žalobkyněmi 1 až 3 stanoveného v článku 1 uvedeného rozhodnutí a zrušit nebo snížit pokutu uloženou žalobkyním 1 až 3 stanovenou v článku 3 uvedeného rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K(2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Spojovací tvarovky. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyním uložena pokuta za porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 dohody o EHP. Podle Komise se žalobkyně účastnily řady dohod ve formě určování cen, ujednání o cenících a slevách, ujednání o mechanismech provádění zvyšování cen, rozdělení trhů a zákazníků a výměny dalších hospodářských informací na trhu měděných tvarovek a tvarovek z měděných slitin.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňují pět žalobních důvodů.

Žalobkyně zaprvé zejména uvádějí, že žalovaná k odůvodnění svého rozhodnutí použila dokumenty, ohledně nichž žalobkyním nebylo poskytnuto právo být vyslechnuty.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 253 ES. Napadené rozhodnutí je podle názoru žalobkyň z důvodu nesprávného zjištění předmetných skutečností nedostatečně odůvodněno. Navíc nebyly zohledněny skutečnosti ve prospěch žalobkyň a důkazy byly nesprávně posouzeny.

Žalobkyně mimoto Komisi vytýkají, že Komisí zjištěné skutečnosti byly posouzeny jako celkové porušení čl. 81 odst. 1 ES.

Začtvrté je podpůrně uplatněno, že při výpočtu pokuty se z důvodu nesprávného posouzení vychází z příliš dlouhé doby trvání porušení a že žalobkyním nebyly přiznány žádné polehčující okolnosti.

Nakonec žalobkyně uvádějí, že Komise výši pokuty porušila zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – FRA.BO v. Komise

(Věc T-381/06)

(2007/C 42/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: FRA.BO SpA (Miláno, Itálie) (zástupci: R. Celli a F. Distefano, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit článek 2 rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2006 (věc COMP/F/ – Tvarovky – K (2006) 4180 konečné) v řízení podle článku 81 ES v rozsahu, ve kterém se týká výše pokuty uložené žalobkyni;
- snížit pokutu uloženou žalobkyni podle rozhodnutí soudu; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F/ – Tvarovky, na základě kterého Komise shledala, že žalobkyně a ostatní podniky porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru tím, že stanovovaly ceny, domlouvaly se na seznamech cen, na slevách a rabatech, zavádění mechanismů na zvyšování cen, rozdělovaly si vnitrostátní trhy a zákazníky a vyměňovaly si ostatní obchodní informace.

Žalobkyně popírá napadené rozhodnutí z následujících důvodů:

- Žalobkyně tvrdí, zaprvé, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní zásady práva tím, že nesprávně a protiprávně uplatnila zásady sdělení o shovívavosti z roku 2002 ⁽¹⁾.
- Žalobkyně dále tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že přiznala FRA.BO nepřiměřeně nízké snížení ve výši 20 % na základě sdělení o shovívavosti z roku 1996 a porušila základní zásady proporcionality, legitimních očekávání a povinnosti uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – Tomkins v. Komise

(Věc T-382/06)

(2007/C 42/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tomkins plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: T. Soames a S. Jordan, solicitors)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2006 (věc COMP/F-1/38.121 – Tvarovky – K (2006) 4180 konečné) v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně; nebo
- změnit čl. 2 písm. h) napadeného rozhodnutí tak, aby byla snížena pokuta uložená žalobkyni a Pegler; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení článku 1 rozhodnutí Komise K (2006) 4180 konečné ze dne 20. září 2006 ve věci COMP/F-1/38.121 – Tvarovky, na základě kterého Komise shledala žalobkyni společně a nerozdílně odpovědnou spolu s Pegler Ltd za porušení článku 81 ES v odvětví měděných tvarovek v období od 31. prosince 1988 do 22. března 2001 a uložila jí uhradit pokutu ve výši 5,25 mil. eur. Podpůrně se žalobkyně domáhá toho, aby byl změněn čl. 2 písm. h) napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 230 ES z následujících důvodů:

Zprvce, Komise údajně porušila pravidla, kterými se řídí odpovědnost mateřských společností za jednání jejich dceřiných společností tím, že shledala žalobkyni společně a nerozdílně odpovědnou za jednání Pegler, jedné z bývalých dceřiných společností žalobkyně. V tomto smyslu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně uvedla právní základ pro odpovědnost mateřské společnosti a nesprávně uplatnila kritérium pro odpovědnost akcionáře v rámci skutkových okolností, ve kterých by nemělo být uplatněno. Mimoto, žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila v tom, když se opírala o údajný předmět činnosti žalobkyně v odvětví stavebnictví jako o relevantní skutečnost ve vztahu k otázce, zda žalobkyně byla pouhým finančním investorem, který delegoval na Pegler provozní odpovědnost na úrovni místní obchodní jednotky. Dále Komise porušila zásadu presumpce neviny tím, že se zbavila důkazního břemene při dokazování odpovědnosti akcionáře a přesunula ho na akcionáře.

Zadruhé, žalobkyně má za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného skutkového zjištění a neprokázala právně dostačujícím způsobem jakýkoliv rozhodující vliv žalobkyně na obchodní jednání Pegler. Podle tvrzení žalobkyně skutkové okolnosti neprokazují odpovědnost žalobkyně ani na základě a) správných právních předpisů, které Komise neuplatnila nebo uplatnila nesprávně nebo b) nesprávných právních předpisů, které Komise uvedla.

Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že Komise neuvedla odpovídajícím způsobem, proč důkazy předložené žalobkyní byly nedostačné, aby vyvrátily presumpci rozhodujícího vlivu.

Začtvrté, žalobkyně tvrdí, že Komise použila při uplatnění zvýšení pokuty za účelem dosažení odrazujícího účinku nesprávné kritérium a nesprávně vyhodnotila důkazní základ pro výpočet délky trvání účasti Pegler v kartelu a na základě toho neodůvodněně a chybně stanovila délku trvání protiprávního jednání.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2006 – Karstadt Quelle v. OHIM – dm drogerie markt (S-HE)

(Věc T-391/06)

(2007/C 42/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Karstadt Quelle Aktiengesellschaft (Essen, Německo) (zástupci: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: dm drogerie markt GmbH

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí R 301/2006-1 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 26. září 2006;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: dm drogerie markt GmbH.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „S-HE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25, 28, 32, 38, 41 a 42 (příhláška č. 2 766 723).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka „SHE“ pro výrobky zařazené do tříd 3 a 25, německá obrazová ochranná známka „She“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 16, 18 a 25 jakož i mezinárodní obrazová ochranná známka „She“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 16, 18 a 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám, částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (⁽¹⁾), protože existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 20. prosince 2006 – Union Investment Privatfonds v. OHIM – Unicre-Cartão International De Crédito (unibanco)

(Věc T-392/06)

(2007/C 42/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: H. Keller, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník před odvolacím senátem: Unicre-Cartão International De Crédito, S. A.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu;
- přijmout námitky vznesené proti zápisu slovní/obrazové ochranné známky „Unibanco“ s ohledem na ochranné známky UniFLEXIO, UniZERO a UniVARIO a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Unicre-Cartão International De Crédito, S. A.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „unibanco“ pro služby zařazené do tříd 36 a 38 (příhláška č. 1 871 896).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německé obrazové ochranné známky „UniFLEXIO“ a „UniVARIO“ pro služby zařazené do tříd 35 a 36, německá obrazová ochranná známka „UniZERO“ pro služby zařazené do třídy 36.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení procesních práv žalobkyně, protože nebyly zohledněny důkazy používání ochranných známek s prvkem „Uni“, které předložila.

Žaloba podaná dne 11. prosince 2006 – Itálie v. Komise**(Věc T-394/06)**

(2007/C 42/55)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: G. Aiello, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 4324 ze dne 3. října 2006, oznámené téhož dne, v rozsahu, v němž finanční postupy, které je třeba uplatnit při vyúčtování výdajů financovaných záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu v případech nesrovnalostí ze strany hospodářských subjektů, jsou vyňaty z financování Společenství a hrazeny ze státního rozpočtu Italské republiky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská republika se žalobou obrací proti tomu, že finanční postupy ze 157 případů nesrovnalostí v celkové výši 310 849 495,98 eur, na které neměla s nezbytnou péčí reagovat zahájením řízení o zpětném získávání, jsou vyňaty z financování Společenství, a proto hrazeny z italského státního rozpočtu.

Na podporu svého návrhového žádání žalobkyně, jež popírá jakékoliv vlastní zanedbání, uplatňuje:

- porušení nebo nesprávné použití čl. 5 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 595/91 ze dne 4. března 1991 o nesrovnalostech a zpětném získávání částek neoprávněně vyplacených v rámci financování společné zemědělské politiky, o organizaci informačního systému v této oblasti a o zrušení nařízení (EHS) č. 283/72 ⁽¹⁾;
- porušení nebo nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky ⁽²⁾ a nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 67, 14.3.1999, s. 11; Zvl. vyd. 3/11, s. 171-175.

⁽²⁾ Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103; Zvl. vyd. 3/25, s. 414-423.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2006 – Itálie v. Komise**(Věc T-395/06)**

(2007/C 42/56)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 9433 ze dne 4.10.2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, v Maďarsku, v Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: Program DOCUP Piemonte (č. CCI 2000 IT 162 DO 007);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 10841 ze dne 14.11.2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, v Maďarsku, v Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je certifikace a prohlášení o dočasných výdajích a žádost o platbu. Odkaz: DOCUP Veneto, cíl 2 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 162 DO 005);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 10853 ze dne 14.11.2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, v Maďarsku, v Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: Program POR Puglia (č. CCI 1999 IT 161 PO 009);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 10929 ze dne 15.11.2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, v Maďarsku, v Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise odlišná od požadované částky. Odkaz: Program DOCUP Toscana, cíl 2 (č. CCI 2000 IT 162 DO 001);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 10930 ze dne 15.11.2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, v Maďarsku, v Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise Evropských společenství odlišná od požadované částky. Odkaz: POR Campania 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 161 PO 007);
- zrušit přípis Komise Evropských společenství č. 11019 ze dne 17.11.2006, Generální ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, v Maďarsku, v Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem je platba Komise Evropských společenství odlišná od požadované částky. Odkaz: Program POR Sardegna 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 161 PO 010);
- zrušit všechny akty s nimi související a jim předcházející a uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné se žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věci T-345/04, Italská republika proti Komisi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 55.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Komise v. TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz

(Věc T-396/06)

(2007/C 42/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Šimerdová, R. Bierwagen, advokát)

Žalovaná: TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz GmbH

Návrhová žádání žalobkyně

- uložit žalované, aby vrátila žalobkyni částku 32 440,80 eur včetně 4 % úroků z prodlení od 30. listopadu 1999;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uzavřela s žalovanou smlouvu o činnostech Společenství v oblasti nejaderných energií (1994-1998) ⁽¹⁾, přičemž v této smlouvě byla pro spory související s touto smlouvou dohodnuta příslušnost Soudu prvního stupně. Předmětem projektu byla konstrukce a zkušební zprovoznění zařízení pro vysoušení kůže.

Komise tuto smlouvu dopisem ze dne 18. února 1999 vypověděla, neboť jí nebyla předložena řádná závěrečná zpráva. Žalobkyně k tomu uvádí, že vyúčtování, která jí následně žalovaná předložila byla z důvodu chybějících dokladů uznána pouze částečně. Vrácení dlužné částky mělo být žalobkyní několikrát požadováno a tvoří předmět této žaloby.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 94/806/ES ze dne 23. listopadu 1994 o schválení zvláštního programu výzkumu a technologického vývoje, včetně demonstrace v oblasti nejaderných energií (1994-1998) (Úř. věst. L 334, s. 87).

Žaloba podaná dne 16. prosince 2006 – DOW AgroSciences v. EFSA

(Věc T-397/06)

(2007/C 42/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: DOW AgroSciences Ltd (Hitchin, Spojené království) (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit závěr EFSA s názvem „závěr EFSA týkající se přezkoumání účinné látky *Haloxyp-R* z hlediska posouzení rizika pesticidů“;
- uložit žalovanému náhradu škody, která žalobkyni vznikla následkem napadeného opatření, a v této fázi předběžně prohlásit, že je žalovaný povinen nahradit žalobkyni škodu, kterou utrpěla, a vyhradit stanovení výše náhrady buď dohodě účastníků řízení, nebo Soudu, nedojde-li k takové dohodě;
- uložit žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, o které se žalobkyně opírá, jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům ve věci T-311/06 *FMC Chemical a Arysta Lifesciences v. EFSA*.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2006 – UniCredito Italiano v. OHIM – Union Investment Privatfonds (1 Unicredit)

(Věc T-398/06)

(2007/C 42/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: UniCredito Italiano SpA (Janov, Itálie) (zástupci: G. Floridia a R. Floridia, Avvocati)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Union Investment Privatfonds GmbH

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „1 Unicredit“, přihláška k zápisu č. 2.055.069. pro výrobky a služby ve třídách 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 a 42.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Union Investment Privatfonds GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německé slovní ochranné známky „UNIFONDS“ (č. 881.995) a „UNIRAK“ (č. 991.997) a obrazová ochranná známka „UNIZINS“ (č. 2.016.954) pro služby ve třídě 36 (kapitálové investice)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití teorie o rozšířené ochraně tzv. sériových ochranných známek formulované Soudem prvního stupně Evropských společenství v rozsudku ze dne 23.2.2006 ve věci T-194/03 Bainbridge.

Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – giropay v. OHIM (GIROPAY)

(Věc T-399/06)

(2007/C 42/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Giropay GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: K. Gründig-Schnelle, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 26. října 2006

v odvolacím řízení R 308/2005-4 týkajícím se přihlášky ochranné známky Společenství 2 843 514 „GIROPAY“;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „GIROPAY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 36 až 38 a 42 (přihláška č. 2 843 514).

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Přihlašovaná ochranná známka nepředstavuje popisný údaj ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾. Krom toho je přihlašovaná ochranná známka zvláště vhodná, aby byla cílovou veřejností vnímána jako rozlišující označení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 28. prosince 2006 – Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada

(Věc T-401/06)

(2007/C 42/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Brosmann Footwear (HK) Ltd (Kowloon, Hongkong), Seasonable Footwear (Zhong Shan) Ltd (Banfu, Čína), Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (Guangzhou, Čína), Risen Footwear (HK) Co. Ltd (Kowloon, Hongkong) (zástupci: L. Ruessmann, A. Willems, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 v rozsahu, ve kterém ukládá žalobkyním vývozní antidumpingová cla;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhají zrušení napadeného nařízení v rozsahu, ve kterém ukládá antidumpingová cla na jejich vývozy do Evropské unie. Žaloba je založena na následujících žalobních důvodech:

- porušení čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy (dále jen „základní nařízení“), článku VI GATT jakož i zásad zákazu diskriminace, *nemo auditur* a legitimních očekávání, pokud jde o nepřezkoumání zvláště každé žádosti o status tržního hospodářství (dále jen „STH“) a o individuální zacházení (dále jen „IZ“) orgány Společenství;
- porušení článků 18 a 20 základního nařízení a porušení práv žalobkyň na obhajobu, pokud jde o neinformování žalobkyně o postupu týkajícím se žádostí o STH a IZ orgány Společenství;
- zjevně nesprávné posouzení jakož i porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení, pokud jde o ohodnocení postavení výrobců Společenství podporujících šetření, čl. 1 odst. 4 základního nařízení, pokud jde o definici výrobků, na které se vztahuje základní nařízení, článku 17 základního nařízení a článku 253 ES, pokud jde o výběr vzorků vyvážejících výrobců, čl. 3 odst. 2 základního nařízení a článku 253 ES, pokud jde o zjištění újmy, čl. 3 odst. 2 základního nařízení, pokud jde o posouzení příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou, a konečně čl. 9 odst. 4 základního nařízení při výpočtu úrovně pro odstranění újmy;

Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – Španělsko v. Komise

(Věc T-402/06)

(2007/C 42/62)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 5105 ze dne 20. října 2006, kterým se snižují podpory z Fondu soudržnosti pro

osm projektů prováděných na území Autonomní oblasti Katalánsko (Comunidad Autónoma de Cataluña);

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2006) 5105 ze dne 20. října 2006, kterým se snižují podpory z Fondu soudržnosti pro osm projektů prováděných na území Autonomní oblasti Katalánsko, a to jsou:

- č. 2001.ES.16.C.PE.058 (projekt rozšíření biologického zpracování na čističku Besos).
- č. 2003.ES.16.C.PE.005 (projekt sanační infrastruktury malých městských aglomerací v Katalánsku).
- č. 2001.ES.16.C.PE.054 (projekt čištění, zpracování bláta a opětovného využití městských odpadních vod v Katalánsku).
- č. 2000.ES.16.C.PE.112 (projekt sanace a čištění povodí řeky Ebro: Monzón, Caspe a vnitřních povodí Katalánska).
- č. 2002.ES.16.C.PE.006 (projekt závodu na odsolování mořské vody v ústí řeky Tordera).
- č. 2001.ES.16.C.PE.055 (projekt konstrukce a úpravy infrastruktury na zpracování městského odpadu v Katalánsku).
- č. 2001.ES.16.C.PE.057 (projekt závodů na zpracování městských odpadů v okresech Urgell, Pallars Jussà a povodí Barberà).
- č. 2002.ES.16.C.PE.041 (projekt vytvoření a zlepšování sítí infrastruktury na zpracování městských odpadů v Katalánsku).

V napadeném rozhodnutí uplatnila žalovaná opravu ve výši 2 % příspěvku Společenství (85 %) uděleného projektu 2001.ES.16.C.PE.058, protože správní společnost fakturovala neuplatnitelné náklady.

Ohledně ostatních projektů Komise s ohledem na použití systému „průměrných cen“ a kritérium „zkušenosti s předchozími prací“ souhlasila s uplatněním finanční opravy ve výši 100 % rozdílu Společenství ve smyslu příspěvku Společenství na vybrané nabídky a přepočítané pro každou smlouvu zvlášť.

Na podporu svých návrhů žalující stát hlavně tvrdí, že výklad čl. 30 odst. 1 směrnice 93/17/EHS ⁽¹⁾ a čl. 36 odst. 1 a 2 směrnice 92/50/EHS ⁽²⁾ je nesprávný v rozsahu, v jakém napadené rozhodnutí obsahuje závěr, že uplatnění systému průměrných cen při hodnocení „hospodářsky nejvýhodnější nabídky“ pro vybrané projekty porušuje zásadu rovnosti zacházení, neboť diskriminuje příliš levné nabídky ve srovnání s dražšími.

Podpůrně uvádí rovněž porušení ustanovení čl. 8 odst. 2 přílohy II nařízení (ES) č. 1164/94 ⁽³⁾ na základě porušení zásady proporcionality a zásady řádné správy.

Konkrétně ohledně projektu čističky Besos uvádí také porušení článku 17 nařízení č. 1386/2002 ⁽⁴⁾ z důvodu neexistence skutečných nesrovnalostí a podpůrně z důvodu porušení tam stanovené zásady subsidiarity.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 111, s. 115; Zvl. vyd. 06/02, s. 163).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1164/94 ze dne 16. května 1994 o zřízení Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 9).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1386/2002 ze dne 29. července 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1164/94, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy pro pomoc poskytovanou z Fondu soudržnosti a o postup provádění finančních oprav (Úř. věst. L 201, s. 5; Zvl. vyd. 14/01, s. 162).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – Belgie v. Komise

(Věc T-403/06)

(2007/C 42/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Belgické království (zástupci: L. Van den Broeck, zmocněnec a J. Meyers, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit napadené rozhodnutí podle článku 230 ES;
- uložit Komisi (Eurostat) náhradu nákladů řízení týkajících se tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise obsaženého v dopise Statistického úřadu Evropských společenství (Eurostat) ze dne 18. října 2006 o změně údajů týkajících se schodku veřejných financí a veřejného zadlužení Belgie za rok 2005 a zveřejnění takto změněných údajů podle čl. 8h odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 3605/93 ze dne 22. listopadu

1993 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství ⁽¹⁾, ve znění následujících předpisů. Žalobce zpochybňuje dvě změny provedené Komisí, a sice zařazení Fonds de l'infrastructure ferroviaire (FIF) do sektoru vládních institucí namísto do sektoru nefinančních podniků pro uplatnění evropského systému účtů 1995 (ESA 95) ⁽²⁾ a zápis kapitálového transferu 7 400 milionů eur z důvodu převzetí dluhů Société nationale des Chemins de fer belges (SNCB) státem (FIF) v roce 2005.

Na podporu svého návrhu na zrušení žalobce uplatňuje následující žalobní důvody.

Pokud jde o zařazení FIF do sektoru vládních institucí, žalobce uplatňuje žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8h odst. 2 nařízení (ES) č. 3605/93 a odst. 2.12, 3.19 a 3.27 až 3.37 ESA 95. Žalobce se domnívá, že FIF musí být kvalifikován jako „institucionální jednotka“ ve smyslu odst. 2.12 ESA 95 a „tržní výrobce“ podle kritérií vymezených v odst. 3.19 a 3.27 až 3.37 ESA 95, a jako takový musí být zařazen mimo sektor vládních institucí. Uplatňuje tak, že napadené rozhodnutí má nesprávně za to, že FIF nesplňuje tuto dvojí podmínku pro rok 2005.

Podpůrně, pokud jde o kapitálový transfer 7 400 milionů eur z belgického státu na SNCB z důvodu, že FIF v roce 2005 převzal dluhy této společnosti, žalobce uplatňuje tři žalobní důvody. První vychází z porušení čl. 8h odst. 2 nařízení (ES) č. 3605/93 a odst. 1.33, 1.44 písm. c), 4.165 písm. f) a 6.30 ESA 95. Žalobce tvrdí, že převzetí předmětného dluhu FIF nespadá pod „transakci“ ve smyslu odst. 1.33 ESA 1995, ale pod „restrukturalizaci“ ve smyslu odst. 1.44 písm. c) a 6.30 ESA 95. Podpůrně tvrdí, že i když by převzetí dluhu FIF mělo být analyzováno jako „transakce“ ve smyslu odst. 1.33 ESA 95, nemělo by znamenat kapitálovou transakci ve smyslu odst. 4.165 písm. f) ESA 95. Druhý žalobní důvod uplatňovaný v rámci zpochybnění zápisu kapitálového transferu 7 400 milionů eur z belgického státu na SNCB vychází z porušení článku 253 ES v rozsahu, v němž podle žalobce Komise dostatečně neodůvodnila napadené rozhodnutí v tomto bodě. Krom toho žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu ochrany legitimního očekávání v rozsahu, v němž se odchyluje od stanoviska vyjádřeného Komisí (Eurostat) v jejím e-mailu ze dne 13. srpna 2004, ve kterém odborník Komise vyjádřil svůj souhlas s rozbohem obhajovaným žalobcem v této věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 332, s. 7.

⁽²⁾ Schválen nařízením Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství (Úř. věst. L 310, s. 1; Zvl. vyd. 10/02, s. 3).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2006
Fondation européenne pour la formation proti rozsudku
Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. října 2006 ve věci
F-1/05, Landgren v. Fondation européenne pour la forma-
tion**

(Věc T-404/06 P)

(2007/C 42/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Navrhovatelka: Fondation européenne pour la formation (Turín, Itálie) (zástupce: G. Vandersanden, advokát)

Další účastnice řízení: Pia Landgren

Návrhová žádání navrhovatelky

- prohlásit tento kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- v důsledku toho zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. října 2006 ve věci F-1/05, Landgren v. Fondation européenne pour la formation, který je předmětem tohoto kasačního opravného prostředku, a uznat na základě této skutečnosti legitimitu rozhodnutí o rozvázání pracovního poměru s odpůrkyní ze dne 25. června 2004 s následkem neexistence právního základu pro jakoukoliv náhradu škody;
- uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení na tomto stupni, včetně toho, že ponese vlastní náklady řízení před Soudem prvního stupně.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudkem ze dne 26. října 2006, jehož zrušení je navrhováno v rámci tohoto kasačního opravného prostředku, Soud pro veřejnou službu zrušil rozhodnutí Fondation européenne pour la formation ze dne 25. června 2004 o rozvázání pracovního poměru na dobu neurčitou s P. Landgren jako dočasnou zaměstnankyní a vyzval účastnice řízení, aby se shodly na peněžním vyrovnání souvisejícím s protiprávností rozhodnutí.

Na podporu návrhu na zrušení uvedeného rozsudku Fondation vznášejí dva důvody kasačního opravného prostředku, přičemž první vychází z nedodržení rozsahu povinnosti odůvodnění. Navrhovatelka kasačního opravného prostředku tvrdí, že neexistuje žádný právní základ zavazující žalovanou odůvodnit rozhodnutí o rozvázání pracovního poměru s dočasným zaměstnancem a že konstatováním opaku napadený rozsudek porušuje článek 47 Pracovního řádu ostatních zaměstnanců⁽¹⁾ a judikaturu, která se vztahuje k tomuto ustanovení. Krom toho navrhovatelka kasačního opravného prostředku uplatňuje, že napadený rozsudek se neprávne opřel o smlouvy a dohody, které se nepoužijí na vztahy mezi orgány a jejich zaměstnanci. Rovněž tvrdí, že napadený rozsudek obsahuje protiklad mezi formálním požadavkem odůvodnění a legitimitou znalosti důvodů pro rozhodnutí o rozvázání smlouvy, kterou má zúčastněná osoba.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka kasačního opravného prostředku uplatňuje, že napadený rozsudek obsahuje jednak nesprávné právní posouzení týkající se části o zkreslení skutečností, a jednak nedodržení obecného zájmu, jelikož došlo k nesprávnému posouzení materiálních skutečností, o kterých byla P. Landgren informována a které představují odůvodnění rozhodnutí o rozvázání pracovního poměru.

⁽¹⁾ Pracovní řád ostatních zaměstnanců Společenství (PŘOZ) byl definován v článku 3 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a PŘOZ (Úř. věst. L 56, s. 1).

**Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – Arcelor a další
v. Komise**

(Věc T-405/06)

(2007/C 42/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arcelor Luxembourg (Lucemburk, Lucemburské velkovévodství), Arcelor Profil Luxembourg SA (Esch-sur-Alzette, Lucemburské velkovévodství) a Arcelor International (Lucemburk, Lucemburské velkovévodství) (zástupce: A. Vandecasteele, avocat)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyní

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 8. listopadu 2006 ve věci COMP/F/38.907 – Ocelové trámy – K (2006) 5342 konečné;
- alespoň zrušit článek 2 rozhodnutí, kterým se ukládá žalobkyním peněžité sankce nebo tuto sankci výrazně snížit;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně touto žalobou navrhuje zrušení rozhodnutí K (2006) 5342 konečné ze dne 8. listopadu 2006 týkající se řízení podle článku 65 ESUO (ve věci COMP/F/38.907 – Ocelové trámy) o dohodách a jednání ve vzájemné shodě evropských výrobců trámů a o stanovování cen, rozdělování trhu a výměny informací na trhu Společenství s trámy. Podpůrně navrhuje zrušení nebo podstatné snížení výše pokuty, která jim byla napadeným rozhodnutím uložena.

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolávají několika žalobních důvodů.

První žalobní důvod vychází z porušení článku 97 ESÚO a zneužití pravomoci, neboť přijaté rozhodnutí používá článek 65 ESÚO poté, co uplynula platnost této smlouvy, tak jak je stanoveno v jejím článku 97.

Zadruhé se žalobkyně dovolávají porušení nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ a zneužití pravomoci, neboť Komise zakládá svou pravomoc přijmout rozhodnutí ESÚO na nařízení, které jí přiznává pravomoci pouze v rámci uplatnění článků 81 ES a 82 ES.

Třetí žalobní důvod vychází z porušení právního pravidla a práv obhajoby, neboť rozhodnutí přičítá třem společnostem tvořícím koncern odpovědnost za jednání, na němž se podílela pouze jedna z nich.

Žalobkyně krom toho tvrdí, že Komise porušila právní pravidlo promlčení, když přijala napadené rozhodnutí.

Konečně žalobkyně uplatňují, že přijaté rozhodnutí porušilo jejich práva obhajoby, neboť bylo přijato po více než 15 letech po rozhodné době na základě teorie o přičitatelnosti vyslovené Komisí ve sdělení o vytýkaných skutečnostech z března 2006, podle žalobkyň poprvé a tedy ve lhůtě, kterou považují za přehnanou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 28. prosince 2006 – Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-406/06)

(2007/C 42/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atheny, Řecko) (zástupci: N. Koregiannakis a N. Keramidas, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise (DG ENV) o zamítnutí nabídky žalobkyně a o zadání zakázky úspěšnému zhotoviteli;

- uložit Komisi (DG ENV) náhradu právních a jiných nákladů a výdajů žalobkyně vynaložených v souvislosti s touto žalobou, a to i pro případ, kdyby byla tato žaloba zamítnuta;
- uložit Komisi (DG ENV) náhradu škody, kterou žalobkyně utrpěla na základě dotčeného výběrového řízení ve výši 86 300 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně podala nabídku v odpovědi na nabídkové řízení vyhlášené žalovanou na poskytování služeb na podporu systému registrů zřízeného na základě směrnice 2003/87 ⁽¹⁾ s technickou údržbou a podporou uživatelů (Úř. věst. S 102-108793). Žalobkyně napadá rozhodnutí zamítnout její nabídku a zadat zakázku jinému uchazeči.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že žalovaná se dopustila několika nesprávných posouzení a porušila zásadu rovného zacházení a zásadu transparentnosti. Žalobkyně kromě toho uvádí, že žalovaná své rozhodnutí neodůvodnila, protože žalobkyni neinformovala o výhodách úspěšné nabídky ve srovnání s její nabídkou.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Zhejiang Aokang Shoes v. Rada

(Věc T-407/06)

(2007/C 42/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Oubei, Čína) (zástupci: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, a K. Beal, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené nařízení v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která je čínským výrobcem a vývozcem kožené obuvi, se domáhá zrušení nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla ⁽¹⁾.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává devíti žalobních důvodů, ze kterých se prvních pět týká nedostatku pravomoci, porušení podstatných procesních náležitostí stanovených základním nařízením ⁽²⁾ a porušení zásad legitimních očekávání, práva na obhajobu a rovného zacházení.

Dále, žalobkyně tvrdí, že došlo k chybnému a diskriminačnímu výpočtu dumpingového rozpětí použitého na žalobkyni a že napadené nařízení je stíženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o rozsah a trvání újmy, na základě které je odůvodněno uložení cla žalobkyni.

Mimoto, žalobkyně má za to, že Komise porušila článek 20 základního nařízení tím, že neposkytla žalobkyni dostatek informací, pokud jde o radikální změnu konečných opatření navržených Komisí v období od 7. do 28. července 2006.

Konečně, žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení porušuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení, pokud jde o potřebu provést „spravedlivé srovnání“ mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou při posuzování dumpingového rozpětí.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006 L 275, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996 L 56, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Wenzhou Taima Shoes v. Rada

(Věc T-408/06)

(2007/C 42/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Yang Yi, Čína) (zástupci: I. Mac Vay, solicitor, R. Thompson, QC, a K. Beal, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené nařízení v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, kterých se žalobkyně dovolává jsou totožné s těmi, které jsou dovolávány ve věci T-407/06 Zhejiang Aokang Shoes v. Rada.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. Rada

(Věc T-409/06)

(2007/C 42/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Co., Ltd (Xin Xu, Čína) (zástupci: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, a K. Beal, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která je čínským výrobcem a vývozcem kožené obuvi, se domáhá zrušení nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla ⁽¹⁾.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává šesti žalobních důvodů a tvrdí, že:

- napadené rozhodnutí je stíženo zjevně nesprávným posouzením nebo porušuje podstatné procesní náležitosti a zásadu rovného zacházení tím, že nedospělo k závěru, že žalobkyně působila v podmínkách tržního hospodářství ⁽²⁾;

- Komise tím, že zamítla žádost žalobkyně o status tržního hospodářství, porušila článek 3 základního nařízení a tím, že nezohlednila relevantní informace týkající se struktury trhu a zejména důležitou úlohu, kterou hráli nezávislí zprostředkovatelé v dodávce výrobků vyrobených žalobkyní, se dopustila zjevně nesprávného posouzení;
- Komise svým jednáním překročila rozsah čl. 18 odst. 1 základního nařízení a porušila právo žalobkyně na obhajobu;
- Komise porušila článek 20 základního nařízení tím, že neposkytla žalobkyni dostatek informací, pokud jde o radikální změnu konečných opatření navržených Komisí v období od 7. do 28. července 2006;
- napadené nařízení je stiženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o rozsah a trvání újmy, na základě které je odůvodněno uložení cla žalobkyni; a
- napadené nařízení porušuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení, pokud jde o potřebu provést „spravedlivé srovnání“ mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou při posuzování dumpingového rozpětí;

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006 L 275, s. 1.

⁽²⁾ Viz čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996 L 56, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2006 – Foshan City Nanhai Golden Step Industrial v. Rada

(Věc T-410/06)

(2007/C 42/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd (Hong Kong, Čína) (zástupci: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, a K. Beal, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;

- uložit Radě náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá, v souladu s článkem 230 ES, zrušení napadeného nařízení v rozsahu, ve kterém ukládá konečná antidumpingová cla na její vývozy do Evropské unie.

Žalobkyně se na podporu svých tvrzení dovolává čtyřech žalobních důvodů:

- Žalobkyně tvrdí, že výpočet ziskového rozpětí provedený Komisí, který má být použit pro početné zjištěnou hodnotu běžné hodnoty žalobkyně je stižen zjevným pochybením nebo porušuje její právo na obhajobu.
- Dále, žalobkyně tvrdí, že Komise údajně porušila požadavky článku 3 základního nařízení nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že nezohlednila relevantní informace týkající se struktury trhu a zejména důležitou úlohu, kterou hráli nezávislí zprostředkovatelé v dodávce výrobků vyrobených žalobkyní.
- Podle žalobkyně Komise dále porušila článek 20 základního nařízení nebo podstatné procesní náležitosti nebo její právo na obhajobu tím, že jí neposkytla dostatek informací, pokud jde o radikální změnu konečných opatření navržených Komisí v období od 7. do 28. července 2006.
- Konečně, žalobkyně má za to, že napadené nařízení je dále stiženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o rozsah a trvání újmy, na základě které je odůvodněno zjištění podstatné újmy a uložení cla žalobkyni.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2006 – SO.GE.L.M.A. v. EAR

(Věc T-411/06)

(2007/C 42/71)

Jednací jazyk: italtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SO.GE.L.M.A. Srl (Scandicci, Itálie) (zástupci: E. Cappelli, P. De Caterini, A. Bandini a A. Gironi, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro rekonstrukci

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí EAR o zrušení nabídkového řízení týkajícího se prací nazvaného „Obnovení volné plavby (odstranění nevybuchlých střel) na linkách vnitrozemské plavby, Srbská republika, Srbsko a Černá Hora“ (odkaz na zveřejnění č. Europe Aid/120694/D/W/YU, projekt č. 05SER01 04 01) a uspořádání nového nabídkového řízení, oznámených dopisy EAR ze dne 9. října 2006, rejstřík č. D (06)DG/MIL/EP 2715 a ze dne 14. prosince 2006, rejstřík DG/mie/3313, jakož i všechny předcházející akty, koordinované či související, včetně rozhodnutí o vyloučení žalobkyně, a v každém případě uložit Evropské agentuře pro rekonstrukci, aby nahradila škody vzniklé žalobkyni v rozsahu uvedeném v žalobě;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem nabídkového řízení dotčeného v této věci bylo zadání zakázky týkající se prací spočívajících v lokalizaci a odstranění nevybuchlých vojenských střel pocházejících z leteckých bombardování uskutečněných NATO v roce 1999 za účelem znovuotevření vod Dunaje a Sávy k vnitrozemské plavbě.

Poté, co její nabídka byla posouzena jako nejvýhodnější, žalobkyně obdržela první žádost o objasnění, která byla poskytnuta v požadované lhůtě. Zvláště byla poskytnuta přesná odůvodnění, co se týče přítomnosti vysoce kvalifikované osoby jakožto vedoucího skupiny podvodní detekce, avšak s menší odbornou zkušeností než odbornou zkušeností požadovanou ve vyhlášení zakázky.

Poté, co měla odborné kontakty s poradní společností Evropské agentury pro rekonstrukci v rámci dotčeného nabídkového řízení, které umožnily očekávat pozitivní výsledek řízení, byla žalobkyně později informována o zrušení nabídkového řízení z důvodu neexistence technicky vhodných nabídek a úmyslu zahájit nové nabídkové řízení.

Na podporu svých návrhů žalobkyně uplatňuje porušení článku 41 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (¹), a obecněji zásad, které jsou základem právní úpravy Společenství v oblasti zadávání veřejných zakázek, jelikož zrušení dotčeného řízení je výsledkem nepromyšlené volby, uskutečněné bez důkladného zvážení veřejného zájmu, který má být chráněn. Z druhé žalobkyně uplatňuje rovněž porušení povinnosti odůvodnění.

(¹) Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2006 – Vitro Corporativo v. OHIM – VKR Holding (Vitro)

(Věc T-412/06)

(2007/C 42/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vitro Corporativo, S.A. de C.V. (zástupce: J. Botella Reyna, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: VKR Holding A.S.

Návrhová žádání žalobkyně

— rozhodnout, že ochranná známka Společenství VITRO pro výrobky třídy 19 bude zapsána.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „Vitro“ (příhláška č. 2 669 521) pro výrobky a služby tříd 1, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 30, 35, 39, 40, 41, 42 a 43.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: VKR Holding A/S.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Dánská obrazová ochranná známka (č. 1956 1415 VR), německá obrazová ochranná známka (č. 725 452), britská obrazová ochranná známka (č. 1 436 897) a obrazová ochranná známka Společenství (č. 651 745) „VITRAL“ pro výrobky kromě jiného třídy 19 (stavební sklo, okenní sklo, bezpečnostní a izolační sklo), jichž se týkají námitky

Rozhodnutí námitkového oddělení: Přijetí námitek a zamítnutí ochranné známky Společenství pro výrobky třídy 19.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2006
Claudii Gualtieri proti usnesení Soudu pro veřejnou službu
ze dne 9. října 2006 ve věci F-53/06, Gualtieri v. Komise**

(Věc T-413/06 P)

(2007/C 42/73)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
Claudia Gualtieri (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Gualtieri, P. Gualtieri, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání navrhovatelky

— Zrušit napadené usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 9. října 2006 a určit pravomoc tohoto soudu pro rozhodnutí o sporu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Projednávaný kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie, vydaného dne 9. října 2006 ve věci F-53/06, kterým tento soud určil, že není pravomocný *rationae personae* pro rozhodnutí o sporu mezi navrhovatelkou, dočasně přiděleným národním odborníkem, a Komisí.

Na podporu svého opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje, že napadené usnesení se opírá o povrchní a chybný výklad čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Komise o pravidlech pro dočasně přidělené národní odborníky (END). V tomto ohledu odkazuje na čl. 7 písm. a), f) a g), čl. 11 odst. 1 a 3, čl. 12 odst. 1 a 2, čl. 13 odst. 1, článek 14 a článek 15 uvedeného rozhodnutí.

Z těchto všech ustanovení vyplývá, že spojení mezi národním odborníkem a jeho původním orgánem se přerušuje během celé doby dočasného přidělení a že během tohoto období je dočasně přidělený národní odborník plně zařazen do organizace Komise, v jejímž výlučném zájmu je povinen poskytovat své služby.

Neexistuje tedy žádná pochybnost o tom, že spory týkající se tohoto výlučného pracovního poměru spadají do pravomoci Soudu pro veřejnou službu, protože právní situace dočasně přidělených národních odborníků se jasně rovná situaci zaměstnanců.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. prosince 2006
proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. října
2006 ve věci F-114/05, Philippe Combescot v. Komise
Evropských společenství**

(Věc T-414/06 P)

(2007/C 42/74)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Philippe Combescot (Lecce, Itálie) (zástupce: A. Maritati a V. Messa, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. října 2006 ve věci F-114/05, a předběžně určit, že žaloba je přípustná, jelikož byla podána včas a opírá se o zájem účastníka na soudní ochraně
- uznat, že Philippe Combescot utrpěl v důsledku přijetí tohoto opatření nemajetkovou újmu, jak na zdraví, tak na pověsti, s vážnými následky na jeho psychologickou rovnováhu
- přiznat Philippu Combescotovi náhradu škody ve výši 150 000 eur
- uložit Komisi náhradu nákladů, které vznikly v těchto řízeních

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek byl podán proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 19. října 2006 ve věci F-114/05, kterým byla žaloba prohlášena za nepřipustnou z toho důvodu, že nebyla podána včas, a že žalobce neprokázal právní zájem na zahájení řízení.

Na podporu svých nároků účastník řízení podávající kasační opravný prostředek uplatňuje:

- nesprávný výklad čl. 92 odst. 2 služebního řádu, se zvláštním odkazem na definici výrazu „zamítnuto [...] mlčky učiněným rozhodnutím“, tím, že napadený rozsudek – pro účely stanovení lhůt pro napadení rozhodnutí – přirovnal výslovné rozhodnutí přijaté ve lhůtě, jež však nebylo oznámeno, k mlčky učiněnému rozhodnutí o zamítnutí. Podle účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek se rozsudek vydaný v prvním stupni nezabývá hlavní otázkou sporu, kterou je to, že výslovné rozhodnutí o zamítnutí, přijaté ve lhůtě stanovené ve služebním řádu, existuje se všemi svými následky, i když není dotčené osobě oznámeno;

- krom toho v daném případě nemůže být nepřijatelné zpoždění oznámení rozhodnutí nijak přičítáno dotčené osobě. Také ohledně tohoto bodu Soud neprovedl náležité posouzení tvrzení žalované týkajících se obtíží při určení místa bydliště úředníka, a to ani z hlediska procesní správnosti;
- že, bez ohledu na skutečnost, že v době podání žaloby byl účastník řízení podávající kasační opravný prostředek již v důchodu, měl zájem na zahájení řízení, ve kterém měla být shledána protiprávnost předmětného převedení, a že tento zájem stále ještě trvá, jelikož žádost o náhradu morální a profesní újmy odvisí od prohlášení napadeného opatření za protiprávní.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. prosince 2006
De Smedt proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze
dne 19. října 2006 ve věci F-59/05, De Smedt v. Komise**

(Věc T-415/06 P)

(2007/C 42/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (Navrhovatelka):
Elizabeth De Smedt (Wezembeek-Oppem, Belgie) (zástupce:
L. Vogel a R. Kechiche, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatelky

- zrušit v celém rozsahu napadený rozsudek vydaný dne 19. října 2006 druhým senátem Soudu pro veřejnou službu, oznámený doporučeným dopisem ze dne 19. října 2006, kterým byla zamítnuta žaloba podaná navrhovatelkou dne 8. července 2005;
- vyhovět návrhovým žádání navrhovatelky uvedeným ve zmíněné žalobě podané dne 8. července 2005;
- uložit žalované v prvním stupni a vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu, včetně nezbytných nákladů vyložených v souvislosti s řízením, a zejména nákladů souvisejících s vytvořením adresy pro účely doručování, nákladů na dopravu a pobyt, jakož i výdaje na advokáta podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Soud zamítl rozsudkem ze dne 19. října 2006, jehož zrušení je v rámci tohoto kasačního opravného prostředku navrhováno, žalobu podanou navrhovatelkou, jejímž předmětem bylo jednak

zrušení rozhodnutí Komise ze dne 21. března 2005, kterým se stanoví zařazení a plat navrhovatelky, bývalého pomocného pracovníka přijatého jako smluvní pracovník, a jednak návrh na náhradu škody.

Navrhovatelka se na podporu svého návrhu na zrušení uvedené rozhodnutí dovolává dvou důvodů kasačního opravného prostředku, z nichž první vychází z porušení čl. 80 odst. 3, kterým se stanoví pracovní řád ostatních zaměstnanců (ŘOZ) ⁽¹⁾, jakož i zjevně nesprávného posouzení. Navrhovatelka uplatňuje, že Soud tím, že zamítl první žalobní důvod její původní žaloby z toho důvodu, že Komise nebyla povinna dodržet kalendář, který byl vymezen podle nařízení č. 723/2004 ⁽²⁾, k nahrazení původního statutu pomocného pracovníka novým statutem smluvního pracovníka, umožnil Komisi nedodržet postupy předcházející prvnímu přijetí smluvních zaměstnanců na pracovní místo, což je v rozporu s čl. 80 odst. 3 ŘOZ.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady zákazu diskriminace, neuvedení odůvodnění a neposkytnutí odpovědi na písemnosti navrhovatelky při zamítnutí druhého žalobního důvodu její původní žaloby, který vycházel ze znevýhodňujícího postavení, v němž se při svém pracovním poměru nacházela ve srovnání s jinými osobami, jež vykonávají stejné funkce jako ona v téže službě Komise. Navrhovatelka vytýká Soudu, že neposkytl přiměřenou odpověď na její příslušná vysvětlení a pouze zamítl žalobní důvod abstraktním výrokem.

⁽¹⁾ Řád ostatních zaměstnanců Společenství (ŘOZ) byl vymezen článkem 3 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 5).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130).

**Žaloba podaná dne 29. prosince 2006 – Sumitomo
Chemical Agro Europe v. Komise**

(Věc T-416/06)

(2007/C 42/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint Didier, Francie) (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— nařídit žalované, případně i formou usnesení o nařízení předběžného opatření, opravu faktické chyby v příloze I části A a změnit „0,75 g“ na „0,75 kg“;

— zrušit následující ustanovení směrnice 2006/132:

Článek 3 odst. 2: „do 30. června 2008“

Příloha I: „30. června 2008“

Příloha I část A: „pro tyto plodiny“

„— okurky salátové ve sklenících (uzavřené hydroponické systémy),

— švestky a slívy (ke zpracování)“

Příloha I část B: „Členské státy musejí vyžadovat předložení dalších studií o vlastnostech procymidonu, které potenciálně narušují činnost žláz s vnitřní sekrecí, do dvou let po přijetí pokynů ke zkouškám ohledně poškození žláz s vnitřní sekrecí vydaných Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Zajistí, aby oznamovatel, na jehož žádost byl procymidon do této přílohy zařazen, takové studie Komisi předložil do dvou let od přijetí výše uvedených pokynů ke zkouškám.“

— uložit žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice Rady 91/414 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾ stanoví, že členské státy nepovolí přípravky na ochranu rostlin, ledaže jeho účinné látky jsou uvedeny v příloze I a byly splněny podmínky tam stanovené. Žalobkyně se domáhá částečného zrušení směrnice Komise 2006/132, kterou se mění směrnice Rady 91/414 za účelem zařazení účinné látky procymidon ⁽²⁾, v rozsahu, v němž tato směrnice i) pouze v omezeném rozsahu zařazuje procymidon do přílohy I směrnice 91/414, ii) stanoví konkrétní podmínky pro povolené použití a iii) zakotvuje omezenou dobu 18 měsíců pro platnost omezeného zařazení do přílohy I.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že napadená směrnice porušuje čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 a 4 směrnice 91/414. Žalobkyně dále tvrdí, že napadená směrnice je v rozporu s čl. 5 odst. 5 směrnice 91/414, a že Komise tak překročila svou diskreční pravomoc.

Žalobkyně navíc tvrdí, že napadená směrnice trpí procesní vadou, jelikož Komise má povinnost přijmout předpisy v takové podobě, v jaké byly předloženy Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a Radě, bez jejich upravování před jejich konečným přijetím.

Žalobkyně dále uplatňuje, že napadená směrnice porušuje legitimní očekávání žalobkyně, jakož i zásady řádné správy, subsidiarity, proporcionality, právní jistoty, rovného zacházení a dokonalosti a nezávislosti vědeckého názoru. Žalobkyně rovněž tvrdí, že napadená směrnice neobsahuje dostatečné odůvodnění, a tudíž je porušena povinnost uvést odůvodnění.

Nakonec, žalobkyně předkládá, že napadená směrnice zasahuje do jejího práva provádět obchodní činnosti a porušuje její vlastnické právo.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. 1991, L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332).

⁽²⁾ Směrnice Komise 2006/132/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky procymidon (Úř. věst. L 349, s. 22).

Žaloba podaná dne 5. ledna 2007 – Sanofi-Aventis v. OHIM – AstraZeneca (EXANTIN)

(Věc T-4/07)

(2007/C 42/77)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sanofi-Aventis SA (Paříž, Francie) (zástupce: R. Gilbey, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: AstraZeneca AB (Södertälje, Švédsko)

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 10. října 2006 ve věci R 1302/2005-1 a vyhovět tvrzení odvolatelky, že existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů tohoto řízení vynaložených odvolatelkou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: AstraZeneca AB

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „EXANTIN“ pro výrobky třídy 5 – Přihláška č. 2 694 115

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní a národní slovní ochranné známky „ELOXATIN“ a „ELOXATINE“ pro výrobky třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Odvolací senát nevymezil relevantní veřejnost v celém rozsahu a nesprávně stanovil hierarchii pozornosti mezi částmi vymezené relevantní veřejnosti.

Kromě toho odvolací senát neuplatnil náležitá kritéria při srovnání výrobků a neprovedl celkové srovnání označení. V důsledku toho odvolací senát nesprávně dospěl k závěru o neexistenci nebezpečí záměny.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 1. prosince 2006 – Neoperl v. OHIM (zobrazení sanitárního šlauchu)

(Věc T-97/06) ⁽¹⁾

(2007/C 42/78)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 131, 3.6.2006.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Genette v. Komise

(Věc F-92/05) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Důchody — Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Společenství — Převod do systému Společenství — Zpětvzetí žádosti o převod za účelem využití nových příznivějších ustanovení“)

(2007/C 42/79)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Emmanuel Genette (Gorze, Francie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Joris a D. Martin, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Belgické království (zástupce: L. Van den Broeck, zmocněnec)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým bylo zamítnuto zpětvzetí žádosti žalobce týkající se převodu nároků na důchod nabytých v Belgii za účelem podání nové žádosti podle nových a příznivějších ustanovení

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 25. ledna 2005 se zrušuje.
- 2) Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady M. Genette.
- 3) Belgické království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 315, 10.12.2005, s. 14 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-361/05, na Soud pro veřejnou službu Evropské unie převedena usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Vienne a další v. Parlament

(Věc F-115/05) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Povinnost správy poskytnout pomoc — Zamítnutí — Převod práv na důchod nabytých v Belgii“)

(2007/C 42/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Philippe Vienne (Bascharage, Lucembursko) a další (zástupci: G. Bouneou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: původně M. Mustapha-Pacha a A. Bencomo-Weber, poté J. De Wachter, M. Mustapha-Pacha a K. Zejdova, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Parlamentu o odmítnutí žádosti o pomoc podaných žalobci v rámci převodu jejich práv na důchod nabytých v Belgii, jednak návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 28.1.2006, s. 24 (věc původně zaregistrovaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-427/05 a převedená k Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Gesner v. OHIM(Věc F-119/05) ⁽¹⁾**(„Úředníci — Invalidita — Zmítnutí žádosti o ustavení výboru pro otázky invalidity“)**

(2007/C 42/81)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Charlotte Gesner (Birkerød, Dánsko) (zástupci: J. Vázquez Vázquez a C. Amo Quiñones, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (zástupce: I. de Medrano Caballero, zmocněnec)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí OHIM ze dne 2. září 2005, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o ustavení výboru pro otázky invalidity pověřeného posouzením její neschopnosti plnit úkoly odpovídající jejímu postavení a jejího práva na invalidní důchod

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí ze dne 21. dubna 2005, kterým Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) zamítnul žádost paní Gesner o ustavení výboru pro otázky invalidity, se zamítá.

2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 22.4.2006, s. 34.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Borbély v. Komise(Věc F-126/05) ⁽¹⁾**(„Úředníci — Náhrada nákladů — Příspěvek na zařízení — Denní příspěvek — Cestovní výdaje při převzetí funkce — Místo přijetí — Neomezená soudní pravomoc“)**

(2007/C 42/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Andrea Borbély (Brusel, Belgie) (zástupce: R. Stötzel, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a H. Kraemer, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým bylo žalobkyni zamítnuto poskytnutí příspěvku na zařízení a denního příspěvku, jakož i náhrada cestovních výdajů poté, co byl jako místo jejího přijetí stanoven Brusel

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 2. března 2005 se zrušuje v rozsahu, v němž je jím zamítnuto poskytnutí žalobkyni příspěvku na zařízení stanoveného v čl. 5 odst. 1 prvního pododstavce přílohy VII Služebního řádu a denního příspěvku stanoveného v čl. 10 odst. 1 téže přílohy.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá zaplatit žalobkyni, v souladu s platnými předpisy, uvedené příspěvky, zvýšené o úroky z prodlení od okamžiku splatnosti uvedených částek až do okamžiku skutečného zaplacení, jejichž sazba je stanovena Evropskou centrální bankou pro hlavní finanční operace a použitelná v průběhu dotčeného období, zvýšená o dva body.

3) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.

4) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 60, 11.3.2006, s. 54.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007 – Frankin a další v. Komise(Věc F-3/06) ⁽¹⁾**(„Úředníci — Povinnost správy poskytnout pomoc — Zamítnutí — Převod práv na důchod nabytých v Belgii“)**

(2007/C 42/83)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Jacques Frankin (Sorée, Belgie) a další (zástupci: G. Bouneou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Lozano Palacios a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise o odmítnutí žádosti o pomoc podaných žalobci v rámci převodu jejich práv na důchod nabytých v Belgii, jednak návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 74, 25.3.2006, s. 33.

Ve svém druhém žalobním důvodu se žalobkyně dovolává porušení zásady povinnosti uvést odůvodnění, neboť hodnocení provedené výběrovou komisí neposkytovalo žádné upřesnění ohledně kritérií použitých při opravě zkoušek.

Žaloba podaná dne 28. prosince 2006 – Collée v. Parlament

(Věc F-148/06)

(2007/C 42/85)

Jednací jazyk: francouzština

Žaloba podaná dne 27. prosince 2006 – Dragoman v. Komise

(Věc F-147/06)

(2007/C 42/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Laurent Collée (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adriana Dragoman (Brusel, Belgie) (zástupce: S. Mihailescu, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- prohlásit bod I.3 „Pokynů týkajících se postupu přidělování bodů nutných k povýšení“ Evropského parlamentu ze dne 13. června 2002 za protiprávní;
- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 9. ledna 2006, kterým byly žalobci přiděleny dva body za zásluhy za hodnotící období 2004;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí výběrové komise pro otevřené výběrové řízení EPSO/AD/44/06-CJ, jehož cílem byl výběr uchazečů vhodných na přijetí na místa právníků lingvistů, jež mají jako hlavní jazyk rumunštinu, kterým byla udělena známka 18/40 u písemné zkoušky b) žalobkyně a na základě kterého nebyla posledně jmenovaná připuštěna k ústní zkoušce tohoto výběrového řízení;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává dvou žalobních důvodů, přičemž první se dělí na dvě části. První část se týká porušení pravidel, jimiž se řídí práce výběrové komise, neboť tato komise hodnotila zkoušky s přihlédnutím spíše k porozumění výchozím jazykům než k přesnosti překladu do rumunštiny. Druhá část se týká porušení ustanovení oznámení o výběrovém řízení týkajících se řádného vytvoření výběrové komise a zveřejnění jmen jejích členů. K tomuto zveřejnění došlo 3 dny před datem zkoušek, zatímco oznámení o výběrovém řízení stanovilo minimální lhůtu 15 dnů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Evropského parlamentu zařazený do platové třídy AST 8, vytýká orgánu oprávněnému ke jmenování, že neprovedl srovnávací přezkoumání zásluh rozšířené na všechny úředníky Parlamentu způsobilé k povýšení a zařazené do téže platové třídy. Uplatňuje zejména porušení článků 5 a 45 služebního řádu, stejně jako porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace. Napadené rozhodnutí je mimoto postiženo zjevně nesprávným posouzením a nedostatečným odůvodněním.

A konečně, žalobce se dovolává protiprávnosti bodu I.3 výše uvedených Pokynů, který se týká mimořádného přidělování bodů nutných k povýšení generálním tajemníkem. Zejména toho, že omezení, která toto ustanovení generálnímu tajemníkovi ukládá, nerespektují článek 45 služebního řádu a zásadu rovného zacházení.

Žaloba podaná dne 3. ledna 2007 – Chassagne v. Komise**(Věc F-1/07)**

(2007/C 42/86)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Olivier Chassagne (Brusel, Belgie) (zástupce: Y. Minatchy, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 17. listopadu 2006, kterým se vydává seznam povýšených zaměstnanců, a opatření, která z něj pro žalobce vyplývají;
- rozhodnout o jakémkoliv opatření nezbytném pro zachování práv a zájmů žalobce;
- uložit žalované zaplatit náhradu škody ve výši 160 184 eur;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce zpochybňuje rozhodnutí Komise nezapsat jeho jméno na seznam úředníků povýšených za hodnotící období 2006 z důvodu, že nemohl získat za toto období ani hodnotící zprávu – neboť hodnotící řízení, které se jej týkalo, ke dni sporného rozhodnutí dosud probíhalo – ani známku.

Žaloba je odůvodněna hlavně skutečností, že orgán oprávněný ke jmenování žalobce nepřipustil k hodnocení a povýšení za rok 2006, čímž způsobil zpoždění k újmě jeho kariéry.

Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí: i) porušuje více obecných zásad práva Společenství, zejména ochranu práv obhajoby, povinnost odůvodnění, zákaz zjevně nesprávného posouzení, ochranu legitimního očekávání, právní jistotu a rovné zacházení; ii) porušuje více ustanovení práva Společenství, zejména články 43 a 45 služebního řádu a obecná prováděcí ustanovení, která Komise přijala pro jejich použití.